

۲۲۹
تاج الماس

نفا تاج الاح

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله المحمود بجميع الاوصاف والاسماء الممدوح بالانواع
الكرم والنعماء والصلوة على رسوله محمد ذي الدرجة السماء
على انه مفيض الخير وصابغ الظلمات اب الالف اله
فصل الالف اله
اباءة الى اسم موضع الالهة من خرم او ميوه هر درختي و غله زمين
الاذراء كو سفند سياه سپيد كو سياه الارباب كو سي
سياه و سپيد الاربعاء و سپيد اربعاء عمود
البيت آب درو داز حوت في كسي كاخون به
آرند و يقال هو بازيه الى
خوردن الالهة اساءة الاصله اشتد ارند واسه
بسياهي زند الاضياء الان الاعاء جامه چيزي
بدین مانند معی لغة تبسم وكذلك لغت هم في كل
في الاسماء على بناء فعال وفعالة اعياء قبيلة
استخوان بني فرشتقه الاقاء برده الاما

میرک و بر او پوست بپرایند و تابستان و زمستان سبز
باشد و بمنظر خوب باشد و بمره تلخ الواحدة الاة الاناء درک
الاناء آب جامه الانية جماعة الاواني جمع الجميع الاهداء
کوزه پشت الايام والايام روشنائی افتاب ب الاب بدر
الابوان مادر و پدر و فی لغة تنقية الابابان و امین الجمع
لبون و امین و هي لغة معروفة واللغة الاولى افصح الاب جامه
الاثب پیراجهن بی استین و بی مادیان الاثاب درختی است
که بدان مسواک کنند الاثاب خاك و سنکرمزه الکجب
شعر و کوهان الاجر ب کرکن الجری جماعة الجراب جمع
الجمع الاجران علبس و دبیان الاجنب بیگانه الاحد
کوزه پشت الاصب شتری که سرخی و سفیدی در رنگ
او آمیخته باشد و آن مردی که موی سرش سرخ باشد الاخطب
مرد که گوشت الاخطاب آن شیر که بد و شند و بخانه فرستند
انزجرامه يقال جاوا باحلابین و ثلثة احالیب الاحق ب حرک
که نعیق کاهش از د و مری سپید باشد الاجر ب شکافه
کوش يقال عبد احر ب و امه حر باء الاخشب خشک بشتاب
و ناخوش و کوه بزرگ و درشت و الاخشبان الجبلان
الاخطب حرک و سبز و کر اگر و يقال و رکاک الادب
خام کو الادب کار عجب الادب يوم الا ب من ايام العرب الادب م

الانثى

جشمش سپید باشد الا غلب مستبر کردن الاقب بار یک شکم الاقب
بر کشته لب الاقبهان الفیل طحا موسی الاقب الاکھب سپیدی
بر یک و شتر سرج نه خالص بقال هم علیه الباذ الجمعوا علیه الحق
تکات سپ و جران الاواب شک الاثوب میان دو بند و نیزه و لی
و راه و کل طریقه اثوب الا نصب کو سپند راست شاخ الاکب
مرد بی گمان و شتری که از تنگی بویک سو رود الاوب جای بار کشتی
بقال جا و امن کل اوب ای من کل وجه الاواب انک از هر چیزی
بخدای عزوجل باز گردد الاهاب پوست خام الاھب جماعة الاھب
دختر و شتر الاھب اسپ بسیار موی و نبال و مردی که مویها مانند
درخت باشد ابو اوب شتر الابت والا تب و الا تب روز
لحم الاخت خواهر الاخوات جماعة الا رب بسته زبان الا
الدبر الا ستاه جماعة و لا یقال لا اراد الناس هو لاء الا ستاه
یقال فی المثل وقع فلان فی اسب کلی ای الداهية الا ست سنی ازین
بریکه الاصلت شمشیر کدازند و یقال شمشیر بر هفت الا فست جبه
والحق الا تب بالا الا نر و تب کنجد الا هرت اسپ مرد فرخ
دھن الا تب کو سپندی سیاه و سپید الا تب فریب من
الاغب الا ثاث سال از هر جنس که باشد و یقال الا ثاث قمار خان و جو
تبر و دیک و جز آن الواحد اثاثه الا تب موی انبوه و درخت انبوا
الاخبثان البول و الفايط الاخوت مردی سست شکم الارث

ويقال هو في ارض صدق اى اصل صدق الاشعث كد ناك شدة
 سوى وبر هو كفته اشرى روفى الا عفت انكه بسيا بر همد شدة
 الاكث كس ريش ولحيه كثار ريش كس وعلى هذا سائر الصفات
 مردى مست ودير كار الا نيت شمشير نرم آهن الابرج مرد فرج
 چشم نيكو چشم الابرج مير نه الابرج سپيد و مرد كشان ابرو و
 يقال الحق الابرج الانرج منج الواحد ترجه الانج يعنى ميان كتف و
 الاجاج سخنى كرم الاجاج اب شقر الاحرج كوسپند كه باهاش تاركا
 سپيد باشد الاخف مردى كزماى الادج سياه چشم و مرد سياه
 الادج والادج بوى خوش الادج پوست سياه الادراج حمار الادج
 سع الادج والازاج جماعة الادج طاق ابرو الاسنج زعونة راشو
 الاشج مردى شكسته سر و انكه بر پيشاني نشان دارد الاسرج سوكا
 وادى يك خايه و انكه يك خايه و از ديكى كلان باشد الاضرج الفرج
 كلمه بتكى نرود واسبتيك روى ازك الاعرج لك الاعرج كروا عرج
 اسفرس كان لنبى هلال لاج و الادج ستور فراخ دوران مردمان
 انكه دانهاش زيكيد و مر باشد و الادج اقبص من الادج الافرج مردي
 بزرگ اليه افلم كشاده دندان و انكه دو دست او از ديك و مر باشد
 و انكه دستهاش كثر باشد ويقال فى يديه فلم وفى يديه فحج الانج عوج
 خوش بوى نيكو الانج حمل شجرة تكون فى الهند فى جوده لباب كلبان
 الخوخ ومنه الانبجيات التى ترتب العسل مثل الانرج والعيلج ونحوها

الانجیح ابنوس الاھلیج ھلیله الایھج آبله در انرا الایاج باره
الایج کردن ادا انرا الایطرح رود فراخ که در وسندک برین باشد
الطاح جماعة الایاج پرده الایجل انکه انزد و سوی سرش فته
باشد الایاج شکی الایرج اسب فراخ سم و انکه بایش هوار
نرسین نه شنید الایرج والایرج لاغر سرین الایرج انکه سر
بایش انزیکد یکد و بر باشد و باشند نزدیک الایسبح سر نو کشت
خوب الایسبح نوعی انزد رختان الایشاخ قلاده که در بر افکن الایصح
سرخ سپید و اسپ که سرش نیک سرچ ندر و شون الایطرح بھن
سرخ کفیلد فرودین الایفج جای فراخ الایقاج باریک
الایقاج اسپ پشانی سپید چون در می و یقال للصبح افج لانه بیا
فی سواد و در وضه فرجام فی وسطھا نورا بیضاء الایقلع نرد دندان
الایکج لندک الایمرج والایسبح انکه مرانش بھم ساید چون برود
انکه پای و در انھن نباشد و در انھن سرین و در انھن کوی و جاسی که
در و بنات نباشد الایسبح سپید که اندک نایه باوی سیاه ایچھا
باشد و کبود چشم که کبودی بسپیدی نرند الایبرج پشت در شد و
سیند بر آمد و اسپ که سرین نیکر شده باشد الایطرح بزرگ منش
الایخ برادر الایخوان و الایجماع جماعة الایراخ و الایراخ و الایراخ کار
جوان الایصح و الایصلح کوکر الایقح نوم پیوند انکشتان بایش
و بعضی کف و بیلن قدم الایفج انکه در یک خاربه او باو باشد الاید

و الا بد مردی بزرگ تن و ان مردی که مرا نفاش از یکدیگر کرد و باشد و
 ستوری که دستهاش از یکدیگر کرد و باشد الا بد ساد و خروکین
 که هر سال بجه آمد الا بد همیشه بقال لا افعله ابد الا بد و بقال
 ابد اصدا سرمد الا بد بلك الا بد ان با مداد و شبانگاه و بقال
 اهلك الله الا بعد و بقال لا اثنی منه شیء الا بلك كذا و ابن و
 الا شد تو تیا احد و موضع الا حدان شب و روز و الا حدان
 باقوت و استوار اندام الا حدان مردی موی تن و اسب پشت موی
 و شیرینی کفک و روز تمام الا حدان و روز زیار و ماه الا حدان
 در اثر کردن الا حدی یکی و انقی مع الا حدی بقال مطاوع
 الا حدان و یکشنبه الا حدان شتر که بی پایش یابی و دستش بر
 باشد چون راه رود پای بر افشاند احمد من امما و انبی علیه السلام
 الا حدان و معالکی چون اثر اشترش بر زمین و هو خالکی بر درازا
 باشد و اخادید السیاط اثرها فی الظاهر و اخادید الا و شیخه
 تاثیر جرها فی راس البیر الا و الا و عجب و چیزی را منکر کرد
 من اسماء الرجال ادا اسم جدد من اجداد العرب الا و در
 نخته و ندان الا وید او اثر الا بر روی گرفت و سرنگ و اشتر
 مرغ خاکستر نك الا برید خاکستر نك و در چشم گرفته الا و
 قبيلة من الیمن الا سید لغه فی الا و دهی افصح من الا و
 الاسد مشیر الاسد و الاسود و الاساد جماعة و الاسد من اسماء

البروج اسد من اسماء الرجال الاسماء بالنسبة استعمل من اسماء الرجال الاسماء
 سبناه و سائر بزرگ و لا نثنى من الثاني اسوة و الاسود سنان دلی يقال اصبت
 اسود قلبه الاسود لون الحمر و الليل و النور و الماء اسيد من اسماء الرجال الاسماء
 واحد الاسد في قول بعضهم في قوله تعالى فلما بلغ اشده و الاشده بكسر الشا
 في ذكر جمل و احد و من ان و جملة جمعا و الاشدة فيه الاصاد ^{كبير}
 جون طين و ان الاصاد ساء لطيفه و احسن الاصيد درگاه الاصيد
 و اكثر كرم الاغصان بزرگ بازو الاغصان سد و كوسندي كه شوكه
 اماند و مردی گرفته سخن الاغيد بنابر مرد و مرد و مرد و مرد و
 حقه كرمش بيل كرده باشد القادة جماعة الاقفا و انكه بر سر كشت
 رود و دانه قفله اذ كانت منسوبة اليه في اقبال على الحافر الاقلید
 كليم الاود و در كرم و دن و انكه در چیزی كه بنكر و بسيار كرم
 الاكيد كل ان شك الاكيد كرمه و انك الاكيد و الاكيد و الاكيد
 الاكيد بایان كرم الاكيد بایریش و شاخ بی برت و بری كه نبات ^{باید}
 الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد
 بایان نرم مردی و صحرانقار كاشه و هو مرد و فة و يقال باب فلات
 الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد
 شوم داشته اذ قبيلة من قيس ارب موضع بالنادمة الا و كسري
 الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد
 كرم و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد و الاكيد

ازین معنی ایاد قبيلة من بعد الاخذ والاخذ ستور سبل دم وکله
دم و مرد نیز دل و سبل و دست و زدی و نوعی از بجر کامل در عرقی
نجوم الاخذ من لهاء ما و سمیت لاحذ القمر کل لیلته فی منزل انضال العبد
در چشم الاخذ خوی یقال لو کنت منا لاخذت باخذنا ای بخلا یقضا الا
باو کین الاخذ نوعی از خربا الاستاذ معروف الاستاذ و جماعة الاخذ
بی بود الا باهر سوزن کر الا باهر انکه خویشی برید در الا بتر مار کو تاه دم
الا بترت العبد والعبر سمیا بذلت لقله خبرها الا بجر بیرون امده تا
الا بجر کده و هن الا بتر دین افرا الا نظر انکه میان لب و زبانش
در لزب و امرة بظرفه غیر محفوظه الا بکار با مالد الا بجر
نزدیک بکله که چون بکله می رود و خانه کمان الا ترو چرا که شفقه الا
فروغ تیغ الا بتر از جرحت الاروغن کاو خالص والا ترو الا بترش
یقال افضل هذا ترو عا و ترو فی غیر و انیر فی انیر ای اول الا بتر
الا بجر والا بجر خشت بخته الواحد اجرة واجرة والا بجر و باهم
الا بجر و ترو کور الا بجر و در الا بجر سرخ و انکه باوی سلاح بنوب
دمرت سحت و لقب عاقر ناقة و یقال فی المثل الحسن احرای اشاق ای
من احرای الحسن احمیل المشتقة و سنة حمای شدید الا بجر
والشراب و قبل الذهب و الزعفران و الاحامرة اللع و الشراب و الزعفران
الا بجر انکه سیاه و چشمش سحت سیاه بود و سپیدی سحت سید
والاحمر نایدست مشوی را الا بجر و بکر و الا بتر ای الا بتر

سبب الالان الاخضر انكه بدنياي چشم نكره از چشم بالتركيب الاخضر سبز است
 و استر و يوزن اسهيب اخضر اسب سبز خلك و ليل اخضر اي اسود الا
 انكه سبغ كسي قبول نكند الا ذكر كند و بخل الا ذكر كرم الا ذكر مشك و نيز بوي
 و جيزي نيز كند الا ذكر باخسه نيز بدين الا زرقوت الا زرقوت اسب كه برانها
 سفيد باشد و اعضا و ديكر بخلاف ان الا زرقوت زرقوت يكني بالان زرقوت النفس
 الا زرقوت كلف سعاد و يقال في المثل جاء يضرب از دريه اذا جاء و فارغان
 الا زرقوت دورك ميان دنبال چشم و كوش الا زرقوت دورك موي الا زرقوت
 الشمس القمر الا سقر قرب بويدها و هتكي جيزي يقال هذا الشيء لا بأسه
 اي احسن الا سقر كوشكي بول الا سقر جيزي ميانه تعي و انكه نافش را عطاي
 و صيد باشد و ان شترى كه بر سينش ريش باشد و ان شترى كه بر سينش
 ريش باشد الا سقر خام جرم الا سقر ستر الا سقر سرخ چشم و اب
 نيز الا سقر كلف ساره يقال جاء يضرب الا سقر ريه الا سقر الجعفي
 معروف الا سقر من اسماء الرجال الا سقر كنز كون الا سقران الرمح و الماء
 الا سقر تيز انداز نيك و الا سقر دست بر نخج الا سقران دورك انداز
 سوار اخ بيني الا سقر اسير الا سقر و الا سقر و الا سقر جماعه الا سقر
 منقش الا سقر الا سقر تنكي و تيزي و دنال الا سقر باز كشته بام چشم الا
 مرد موي ناك و موي كرد بر كرد سمر اسب كو سيند و الا قبيله من اليمن
 الا سقر اسب سرخ يكر كك الا سقران الطبل و العله الا صر العفصل
 و كراي بار الا صر اسب كونا و در سن كه دامن خيمه بيمج برسد و الا

که خمر کز رنگ و الا صحر فرب من الاصبح الاصدان مثل الارضین
 يقال جاء يضرب اصد به الا صحر کز رنگ الا صغرات اللسان
 الفواد يقال المرء اصغریه الا صفر زرد الا صفوان الذهب والزعفران
 الا صفر و میان سمو ابدک بصفرة اعترت اياهه الا صور کز رنگ
 الا طار کرد بر کرد اب کرد بر کرد صحر کرد بر کرد اسیرا کرد بر و نون
 و غیر این و کل شیء احاط بشیء وهو اطار له و بنو فلان اطار لبی فلان
 از اصل حواله يقال بلغ فی العلم الطور به و انوره ای مستعدا و الا طیر
 و الا طفر در ازاخن الا طفا نزع من الطیب اسود الا یفر منه الی الحد
 الا طفره ناض الا غر شتر کوناه کوهان الا صحر شتر صحر و من کل شیء
 و هیهان من الاعذار ملهانی خفته الاعرج به اعر سیر انکه یصور و
 کار کند اعصر قبیل من قیس الا عصا کرد باد الا عفر یک سرخ و
 سرخ رنگ و يقال الا بیض الاعصر و لیسن بالشدید البیاض الاعصر
 چشم و کلمه عوار ای قبیحه الاعز سپیدگی و لیسر چیز ای غیور
 الا عثر کرد رنگ و الا عثر کلیمه که بشم و بر زش بسیار باشد کینه
 غور و هو مشبه بنیر الکسار الا عثران العرب و العجم الا فز انکه
 بر پشت بغل کی دارد الا قدر مردی کوناه و اسب که پایش پیش
 نهاد الا قشر مرد نیک سرخ الا قشر سپید يقال حمار اقصر و صحیح
 اقصر و لیله نراء ای مضییة و يقال لقییت منه الا قشر من ای الذکا
 الا کار کشاد زرا الا کثر جماعه الا کبران العفة و النفس الا کثر

بزرگ الامر نشانی الامر کار و فرمان و الامر و الامر جماعه و الامر
 الامر کار عجب الامر سزگهار و امر امر در ضعیف مای و بجه کو سبند و
 الانشی امره الامر و در کانه ها که در ایشان سزگ کرد اید الامر ان الفقرا
 و الامر و يقال لقیته منه الامر بین ای الدعا امر الامر و گفتاری که بر
 ای نشان باشد از بلیدی ای و سزگی که تن و ی بکل اند و ده باشد
 انرا تعهد نکرد و قيل هو الضمير الامر و لجه سوی الامر و سزگ کل
 سزگ الامر امیر اندر سزگین کاه اندر قریه بالشام الامر بزرگ
 الامر سزگنی که نبات او بر سزگ و غ الامر سزگ سبیل کو شست و قيل
 امر و امر الامر الذکر الامر و الامر و الامر و الامر و سزگ
 جهر الامر از سزگ دست سزگ الامر و سزگ که دامن سزگ سزگ
 بر بندند و الامر سزگ سزگ و يقال جبار بجر ایضه و يقال الامر
 سزگ سزگش فيه فاذا کان کساره بغير حشیش او شیشا بغير کساره
 ایضه الامر و سزگ سزگ و سزگ صافی از سزگ الامر و الامر و سزگ
 الامر و سزگ میان سزگ يقال سزگ سزگ الامر و سزگ الامر و سزگ
 الامر و سزگ که با سزگ و سزگ سزگ بلور و الامر و سزگ
 خلیق که بیايد در سزگ سزگ و سزگ سزگ سزگ سزگ
 ما و سزگ سزگ الامر و سزگ سزگ سزگ سزگ سزگ سزگ
 سزگ سزگ و سزگ سزگ سزگ سزگ سزگ سزگ
 سزگ الامر و سزگ الامر و سزگ سزگ سزگ سزگ سزگ

الا فریز کرانه لب ساری از دشت افق اسپ که سپیدی در
 منی تالرج و سید و باشند در پاهای نباشد الا فقیر حمد حمد الا معز
 سنک و یونان الا معز سسی هو و زیادت ان الا و من غالی الو
 او تو لایرون جماعه والا و من الرجال الجیمه الخلیط من غیر طول
 من الاس مورده باقی خاکستر در انش دان البلیس معز دیوان
 سسی به البلیس من حرمه الله ای بیس الا بالسه جماعه الا کسکی
 شجاع و مرد صلب در دین و جای سخت و جای بی نبات و بی آب
 الا خمس و سته خساره ای شد یکه الا جوس شجاع که از هیچ بیتر
 الا خمس کدک کینه خمر ساء اذا التسمع لها صوتا و فیهم حشم و ناکه
 خمر ساء لا تسمع لدار غار و الخمر ساء الداجیه الا خمس سنی باز بجهت
 الا دبس اسپ نیک و سرح الا دوس ضعیف چشم نر علی که دار الا دوس
 بزرت سرف و کوبند سیاه سرون سپید الا دوس و افرین
 الا ربس کشا و در لغت شامیه الا ربس و الا ربس جماعه
 الاش القدم بقال کان ذلک علی اس الدهری قدیه و الاس خاکستر
 باقی در انش دان و الاس و الاساس بنیاد الاساس و الاساس
 الاس جماعه الاساس آنکه بدر نبال چشم نکرد ان تکبیر با از چشم طلسم
 کرک و بز و کرک و حقیقه موی و چیزی کرک کرک و در بری نقش
 و چیزی کسانه الا عوس ربک نرم و هو الا عوس شتر سپید که
 اندکی کمر مایه سخی باوی امیخته باشد الا عوس کرک و چیزی

کرت نیک و خاک تر کون الا فطر استخوان سی فرو نشسته لا فقس
اسب نرین پشت و مرد پشت در پشت و سینه بیرون آمد و لیل نفس
شبی که بغایت درازی و عرق عسای ای ثابتة الا کس کو تاه و دندان
الا کس بیشانی در سده و پیش سر بیرون آمد و مرد کرد سر کلان سر
الا کس خیانت و دیوانگی الا عیس نیک لبش اندکی سیاه می زند
يقال ما ذقت الوسا ای شیا الا کس مرد شجاع بی باک و اشتی که هر
باب و نلی مردارد و منه الرجل الا کس اس دی و هو منی علی الکسر
اضفد او صخره او نکرته او ادخلت علیه الالف اللام اعربه تقول
کذا اسم الجبار و نقول مضی اس و کل غدا صبا اس او اس اس
چو میرا و من اس برتر بر میرا امس چیزی صبا و سنه غلبه
ای جلد بقوسون اما اس جماعة الا کس نرین هو و بی کمال
ادی و هو جمع انشی و سمي الانس انسان ظهور همه الانس خوری این
دوست نرینه الانس الحی للقیوم و الانس جماعة الناس و انس من اسماء
و الانفسان المجرد الکرم الانس سمک ناکرتک الا کس یونس یقال
بالله انیس ای احد او من و ادیس کرت و اس من اسماء الرجال الا
نسانه و یقال ما ذقت عنده ای شیا من الطعام الا و عس نیک
نم الا عیس بی باک الا یاس عوض الا یس انجا که کوشش
مردان ساقی الا جش اسب و پشت او نر و محاب اجش
صوت الرعد الا حیوش الجماعة کالجش و منه الحایبش فرش

والاحابيش احياء من فارق سميت لتحبسها الى اجمعها الا احش
 چیزی درشت يقال دینار اخراش و حبة خراش اخی خمسة من الجوش
 وهو الاثر الاخفش ضعيف چشم واستفاقه من الخفاش الا درشت
 چشم الارش ديت جراحت الارش الذي فيه كدر و سواد كلون
 الرقشاء الاطروش والاطروش كدوش الا عشم خبثه چشم يقال
 هو عشم ارش مثل اتباع الاعطش انك بد بيند و غر چشمش ابني
 رود الامدش لا غر دست و پای الانوش بنج كيا و بر كند
 الابخص ستر بجای نرده الارض مبرست سام ابرص كيو بسيد
 و صوام ابرص و برص و بارصة و الارض جماعة الاحاص الوالده
 رنجته موی سر الاحصان العبد و الكمار الاحوص تنك دبنان چشم
 و انك يك چشمش تنك و ينك نل و يكرود الاخلاص شير نيكو
 خالص الاخوص انجا كه نزمين نشيند ان پای الاخوص مغا
 چشم و كوسپند كه يك چشمش سياه بود و ديك سبيد الارض خم
 چشم الاشوص انك بلك چشم بسیار برهم زنند الاصل اصل الاصل
 مساده شش باقوت الا صيص لزن يقال له منه اصيص كصيص اي زغر
 و انقباض الا صيص اب جابه شكسته و نیم خور كه درو شاه سبغم
 كارند الا عقص نري كه شاخش بر پچيد باشد و يكوش الا عقص خله
 چشم الا حوص خانه سلك خوار الا ص شفقت دندان و انك كف
 سارهاش بلند باشد الاخص مثل الابخص الا بص كوش خاتم

۹
آنکه در زکمه افکنند الاخص با بر یک برو تنک الارقص کوتاه کردن
الابيض الدهر الاباض رسی که بدان سر زده دست شستن
با آبلو از خندند الابيض سپید و شمشیر الابيضان الشحم والشباب
اللبني والماء والحبز والماء والعرقان في حالت البعير اب الابيض سيس
الاخر فيض معصف الارض زمين و دستها و پاهاستوران و لرز و
ترکام الارض و الارضون و الاراض و الارضی جماعة و هو جمع علی
غير قیاس این الارض غریب و گیاه که زو در بر سب نبات الارض
جریها خود الارض بساط بزرگ که بشم شتر یا کوسپند الارض
انما جوده الاعرض مشککه که از غنچه بدید اید الااض خرما بخته
الاقاض بانک عقاب و ماکیان و بانک کبوتر جوهر و او را محمد
برجل و او را خنیدان علك الابيض کوشت خام الا بط انجا که
معظم رید منقطع شود و الا بط موی بغل الا باط ما علی الا بط کا
من العطف الارط کوسه الاخریط نوعی از نبات الارط کوتاه رخ
الارط من سیاه که بر نقطه ها سپید باشد و کوسپند سیاه و
سپید و اسی که نقطه ها خرد دارد مخالف باقی رنگش الاریط
الحافر من الرجال الاسفط نوعی از شراب يقال انها لفة و سیه
الاسفط امیر موی الا ضبط آنکه بعد و دست کار کند الا ضبط
آنکه بر ابرو ش موی سیاه نباشد الا ضبط بانک شتر یا کوسپند
و برجل الا علیط برت منخ الا عبط دراز کردن الا قطنینو الا

مستور است دست گزهای الالمط و نذاذین افتاد و بیخ ساده الالمط
 خلکین الالمط تیر ریخته بر و مردی سبک ریش ابروش بر بر باشد
 و الالمط آنکه سوی الالمط ریخته سوی الالمط است سبید
 الالمط سبید لب فر دین الالمط سرخ و اسبید و بن
 الالمط من الطیر و الکلاب منزلة الالمط من الخیل الالمط در اکثر
 الالمط برید بنی الالمط و ناک سراسر است الالمط آنکه لبهاست
 نیاید بوقت سخن گفتن یقال اخذت حقی اجمع توکید محض لا بكون
 اسما کما بكون غیر من التوکید اسما الالمط و ک حجامت گاه و حجامت
 الالمط کوز کردن از خفقت الالمط اسب و کوسبند که سرشان
 باشد و بانی اعضا سبید و منه قبل الالمط الالمط الالمط الالمط الالمط
 او الالمط و ابیاض سایرها و اخرها الالمط فانیات الالمط الالمط
 الالمط مردی که جمال و برکی و فضلی مردمان خوش اید و شترین
 دل و آنکه از هر چیزی بترسد الالمط هفتة یقال طاف بالبيت اسبوعا
 ای سبع مرات الالمط خطا که در کان باشد و کرمک سرخ که در
 باشد الالمط برک ناک که از شانه بیرون آید الالمط شتر
 در از کردن الالمط سیاه الالمط مرعست جند کجشک سبید
 الالمط بش الالمط مارن و شیر و مرد دراز و بیشت نیجه
 و استخوان ناک و اسب و استنج قبیلده من عطفان الالمط زست
 و الالمط آنکشت و الالمط الالمط الحسن یقال للمراعی ای علی ماشینه

ای اثر حسن الاصح اسب سیدینه سر الاصلع آنکه از سیاه سرش
 موی رفته باشد و سار باریک کردن و عرقه ای شجره صلعا سقطت
 اعضاها الاصح خرد کوش که بر جفید و باشد و قلب اصم ای ذکی
 الدای و الفواد و اصم قیدله من باهله مستحصر الاصحی و اسمه عبد اللک من
 قریب الاصح خرد و از دست بای کر سوی انگشت خرد الاصح بسیدینه
 کل القرعان جراحة الاقطع باریک دست و الاقطعان السین و القلم الاصح
 بای باز پس جسته الاصح بی ساق که کوانداش بزرگ باشد و اسبی که
 یک تراوی سنبه باشد الاصح پیش ساقش باریک باشد الاصح
 که کوانداش سیدینه باشد الاصح کز میوند دست از سوی انگشت
 الاصح افتاده دندان الاصح مرد ضعیف رای که هر که را بید کوی با توام
 آنکه موی از دو سوی پیشانی وی رفته باشد الاصح موش دشتی الاصح
 آنکه انگشت نریش سوی انگشتان دیگر خمیده باشد الاصح اخرت کی دیر
 جعبه مانند الاصح میان پشت فرو نشسته الاصح زعفران و خون
 سیاه و شان و درخت دار بر نیان الاصلع کشت خام الاصلع
 سیدینه و اسبی که همه دنبالش سیدینه باشد الاصلع آنکه سین را تا
 لوند و در لایم الاصلع آنکه سخن بداند و کفن و آنکه زبانش بر آرد
 الاصلع عام مخضب کثیر الغیث الاصلع ان الاکل و الشرب
 کالاک و اسب سیدینه شکرتا تهیکاه و الاجوفان البطن و الفرج
 آنکه بپشت پای بر آورد الاصلع اسب و او سیدینه تهیکاه و

بیه و چیزی خاکستر کون الا خلف شتر که بر یک سوی میل کرده که
 الا حیف نراخ چشم الا دلف هموار بینی الا زلف شتر مرغ که نش در هر چه
 باشد الا سف اندوه الا سیف اندوه هیکل و خشم ناک اساف صنم کال بر
 الا شرف شرب الا سف اسپ نرین پشانی سپید الا سقف دراز گوش الا
 کلان تر تر ساریان الا ساقه جماعه الا سکاف و الا سکوف کفش الا ساکفه
 جماعه و العرب یسمی کل محترف اسکا فایقال انه لا سکاف بعذر الا می حاجه
 الا سیف مزدور و اندوه هیکل یقال ما هو لک ما سیف و لا عسیف ای بعید
 لا اجیر الا شرف بلند سر کتف و الا شرف من اسماء الرجال الا صف کبر الا
 ستوری که رانهاش بعد از نرینک باشد و در و خرد و در و بزرگ
 الا صف جای تخت الا صوف کش کو سپند بسیار شرم الا عطف الا عرجا
 جماعه الا عرف بسیار فرش الا عصف شب تاریک و شب نیک دراز و
 عیش خوش و سک او میخته گوش و استرخنی اذنه من السباع فعو
 الا خلف خفته ناکرده و شمشیر که در غلاف باشد و عیش فراخ و قلب غلف
 گانها غشی غلاف فافهوا لا یعی شیا الا ف ریم گوش یقال اف له و فاف
 و سخ الاذن و النف و سخ الظهر الا قصف انکه دندان پشینی شکسته باشد
 الا خلف حسته ناکرده الا قف اسپ سپید فقا و سر و خر گوش متبع گوش
 الا کاف بالان الا کاف بالان کر الا کف مرد بعض کف الا کشف مرد
 سیر و انکه از باری جانب سرش سوی رفته باشد و انکه در حرف ثابت باشد
 الا کلف رنگی که میان سباهی و سرخی باشد الا لف هموار و الا لف و

الآلف ستروان و کران زبان الآلف الف الف و ست الآلف
 سه و سنی و کران کوه و کرانه هر چیزی و اول هر چیزی و انفال عهد و انشد
 الآلف بستان ناجویده و قدح شراب که آغاز کرده باشند خوردن و
 الآلف و الانفا و کنون و الآلف و الآلف شتری که بینش در دکنه
 درس الآلف نرک خوش بودنی الا و طف بسیار شوه و ابو و دراز
 و عیش خوش الا حیف باریک شکم الآلف بنده که بخنده الآلف
 لسان الآلف بیک چشم او برق زمین درست که در روی نرک و سنج
 ریزه باشد و اصب پیسه و رهن پیسه و کل شیء اجتمع فيه سود و بیا
 و هو ابرق و يقال للعین ترقوا لهذا الآلف اب و ستان و شمشیری که
 تا بنده باشد الآلف اسبی که در نرک دارد یکی سپید و دیگر هر رنگی که باشد
 الآلف حصن تمام اسم مدینه فی الشام يقال فی المثل تردد ما رد و عرنا
 الآلف و الاحق اسب ناخوی ناک و اسبی که پای انجا نهد که دست
 نهاده باشد الاحق معروف الحنفی و الحنفی جماعه الاخره آنکه کل
 و کو سپندی که بر بعضا شکافته باشد و جدا باشد الا حقوق معانی
 اندر زمین چندانی که کسی اندر وی پنهان شود الا خلق جامه و شوش
 الآلف شتری که دندانهاش از پهلود و بر باشد و مردی که پشتش
 گوز گشته باشد از پیری یا از غم از شق اسم موضع الا ردق دراز
 دندان الآلف کر به چشم و اب حافی و سنان و شمشیر روشن
 الا ستراق دیر و ستر الا سوق نیکو ساق الا شق اشه الا شق

در این مقال فرس اشق امق لاشدق فراخ کوشه دهان الاسترق بن
 گوش شکافته بدران الاطرق شش سست سزانق الاعنق دراز کردن الا
 گزانه جعنان واسپ خوش ایندو الاقن مردی که بغایت گرمی رسید و با
 الاقن اسپ که یک سر بیش بر سر باشد و خروسی که او را ده خود باشد
 مردی که در باجش جدا باشد و افرق الشبا یا انکه در زلفهاش از یکدیگر
 باشد الاقن بر شکسته سوافر الاقن پوست ناپیراسته الاقن و الاقن
 جماعة الاقن کرک الاقن چیزی تابان الاقن مثل الاقن الاقن شین سیم
 آب بی حیل الاقن انکه مرا نهانش در هر ساید الاقن سخت الاقن
 مرغی مثل هوا بعد من بیض الاقن الاقن کران يقال القی علیه حرفه
 الاقن شتر و کبوتر خاگستر کون الاقن دیوانگی الاقن روزی
 سخت کرم الاقن اسپ بهن پشت الاقن او زرد الاقن شجر السوا
 الاقن شتر مرغ که بسیار می زند اریک اسم واد الاقن خرد گوش الا
 انکه مرا نهانش در هر کوبد الاقن ابله الاقن الذي انفرج منكبه
 مفصه ضعفا و استرخاء الاقن دروغ کوی الاقن کان دو کرانه استخوان
 زرخ که بهر رسد الاقن پیغام الاقن سرب و لم یوجد فی کلام العرب
 افعل واحد غیر هذا الحرف الاقن ابله النبی جماعة و يقال ما ادري
 ای ادري هو ای الناس هو و لقیته فیه بنات ادري و هو من
 اسماء الدواخی الاقن بزرگ سرین الاقن شخص هر چیزی و
 له بامداد و شبانه نماید و جویها خیمه و اختلاف فی ال النبی علیه السلام

قال بعضهم قرابته وقال بعضهم اهل دينه قرابة كان او غير قرابه الابل
 بنحت خصومت و سوگند خواری و ستم کاره و یسیر بغایت الابل انما تصاح
 و قیام شتران الابل جماعة الابل معمله ابل بال شترانی که برکیاء و تکیات
 گند از آب الابل مرد میانگی دست است شتر الابل در س الابل
 و الابل جماعة مرغان الابل سهره عدلان الابل درختی است مانند کنه
 انه اعظم من الطرقاء الابل اسم جیل و به سنی الرجل اثالا الابل کلان شکم
 الابل آنکه دندان افروزی بودش در پیش یکدیگر الاثال الابل کلان
 خوشه خرما و انکور الابل که سپند دیوانه یقال شاه قولا و نیس اول
 مرد احسن بی خیر الابل ضد العاجل الابل در مرد کردن و فسیله
 الابل روزگار میدار اخروی العاجل جریح الابل ان شتر که کو معادن
 ریش شود و از آن موضع استخوانی بیرون آید و آن موضع مغاک است
 الابل شتر مرغ که از هر چیزی بترسد و مرد بی دل الابل الموجل الی
 وقت الابل شتری که بی پایش سست باشد الابل که سپند که لنگه
 سپید باشد الابل یک خایه و آنکه بر یک جانب میل کرده باشد و مردی که
 یک کتف برتر باشد الابل بی مزه الابل سوراخ پستان و ذکر
 الاحوال کلک الاخطل اشتر الابل جماعة عتی که متفرق شوند يقال
 ذهب بنو فلان احوال احوال اذا تفرقوا و ذهب القوم احوال ای و احل
 بعد واحد الاخل مرد خال ناک و کراکر الادل کردن و سیر که بر جم
 بود و بر یک نگشته باشد الابل مردی کلان پای و اسب که یکپای و سپید

و انرا مکرره دارند بقال هذا الرجل الرجلين ای فی رجلیه نیست فی الامر
الرجل اسبید پشت کو سپند سیاه پشت الانزلان الخوف والخذل
الامر على احصى و کو سپند دراز گوش و نبات بلند و جامه او بخته و حسن
چیزی که سست او بخته باشد الامر على عیش فراخ و مرد خسته ناکرده
الامر مرد بی زن و کو سپند سیاه دست و پای و سال اندک باران ^{و باران} انزل
ریج و سختی و تنگی سال الامر دروغ الامر همیشه الامر لا غر سرین
السمع الامر سبع بین الذی الصبع الامر مل او از مل شکرده و کل
امر میل شدید الاکل الامر نیزها و بنا نیست بسیار شاخ بی برگ در بارها
استاد و دین و سبی القشاء اسلا تشبیها به لطلوه و استویه الامر
سوارک الامر مردی سست و ایری که بیان او فرود بخته باشد الامر
گشاده روی الامر خشک دست الامر اسب سپید بنج و اسبی که
باران و نباتش سپید باشد الامر کو سپند نهیکاه و مرد سرخ چشم
اشکل فیة حمرة و بیاض الامر میل بیش چشم الاصل بنج و نبات چیزکی
و اصل الرجل حسب الثابت و يقال فلان لا اصل له و لا فضل ای لا حسب له
و لا لسان الامر کران او از الاصطبل ستورگاه الاصل جماعه الامر
خرد سر الاصل نزدیک فرو شدن افتاب چیزی ما اصل و فلان اصل
الرای ای خیزل رای و مجد اصل ای ذو صاله الاصلان و الاصل و الاصل
جماعه و الاصل جمع طمع و قبل الاصل واحد و لقبه اصل انا و اصل الاصل
هو تصغیر اصل الاصل نهیکاه و الاصل خاکستر کوان و کو سپند سرخ

کلا طریقی الاصل زید بن اخیل سکنستان سبید الاصل مردی است
 و این است که دم بیک مردی زند و آن از عادت بوده از خلقت این
 عیب باشد العزل و العزل و العزل ان جماعه الاصل کثر و بدان مشتق
 الاصل سنو ری که پایش بیای در پیرچد الاصل عیش فراخ و مرد خسته ناکه
 الاصل شمشیر بار خه الاصل ارج که از سینه دور باشد و ناله سخت ارج باشد
 الاصل العزل و الاصل الاصل لری الاصل کلک که چشمش در پیش
 و گو سبندی که ساختن در پیش بچید باشد الاصل انکه زشت الاصل
 بر درخت و زوری يقال رجل و اکل ای ذوری و ثوب ذو اکل اذا کان
 الاصل ما ذقت الا الا ای شیا الا اکل خارش الا اکل سره چشم و ریش
 دست الا اکل منزل بن منازل القمر الا اکل همت کاسه الا اکل خدای
 و خوشی و عله لیل الیل شب نیک تاریک الا اکل اسید الا اکل بصر
 قوم و نزدیک و غیره الا ای می نزدیک منی باشد الا اکل فراخ
 الا اکل کتاب خدای تعالی که بعسی علیه السلام فرود آمد و هوشتن
 الاصل و هو الاصل و يقال مستق فوالهم فعل باجل ای گریه کثیر الاصل
 الاصل الاصل نخستین الا اولون و الا اول و الا اولی جماعه و الا ای می
 الا اول و الا اول روز یکشنبه الا اهل باسند کان خانه و شایسته و سزاوار
 الا اهلون جماعه و الا ای جمیع الجمع مکان اهل له اهل الا اهل
 لب الا ایل کوزن الا ایل جماعه الا بطل نفیکاه الا برشم ابرشم
 الا بزرگ سار الا بکر کنک الا بکر شاخ مقل الا بکر بس يقال هذا

اینم درایت اینم درایت با اینم الایعالم انکشت غزالانوم منمن مفضله
 الانتم یز الانام جزاء بیک و انام و ادنی حصنم الایعالم داندان پشینه
 شکسته الایعالم جبرتی که در دروخته افتاده باشد الایعالم سوره مندر الایعالم
 حصن الایعالم دردی بزه و سقربی شاخ و بناوی کنکریه و ارج غریبه و اهره
 حصاء المرافق مننی که ارج بیک کوشت باشد الایعالم بویک دست الایعالم
 نمره سیاه الایعالم کاوادی بیهن بینی الایعالم کوسبند سپید انکه الایعالم
 بویک بلیک بینی و نوبه کوش سوراخ الایعالم من اسماء الرجال الایعالم
 ناکان الایعالم دراز بینی الایعالم کدم کون و شتر سپید و اهو که خطها
 خاک رنگ دارد الایعالم نان خورش الایعالم جای هموار و سردی که
 گرانته بی پایش بزه رنگ باشد و شتالند که در کوشت پنهان باشد
 امراه در ماه المرفق التي بمن فقیها احمد ای نوبه الایعالم و خرد بیک
 اسپ که کرد بیکرانش سیاه تر از موضع دیگر باشد الایعالم
 و خند ابوالادهر دیک الایعالم و وف الایعالم جماعه و ادیم کل
 شیء طاهر جلده و ادیم الذهار بیاضه و يقال فی المثل ما یجمل فذک
 الی ادیمک الایعالم سنکها نشان سراه يقال ما بالدارم ای احد الایعالم
 بلد الایعالم نذل نذلایقال انه لیحمر علیه الایعالم يقال فی الحجاز و يقال
 فی الاصابع الایعالم سبید لب زین بین الایعالم سبید و کوه
 همه سر سپید و تن سیاه الایعالم انکه طعام می نویسد و بر طعام
 حر بصری میکن الایعالم سبید و سبید الایعالم اصل و يقال

۱۴
 مافی الدار ای ای احمد الان لم یطبع الدهر الا بمی ماء جون باریک
 شود باخر الان نمران بزرگه از کلش منزه رنجته باشد و از نمر بطین من بر
 الاسماء المسمی الاسماء جماعه و الاسامی جمع الجميع الاسماء شتر کد با
 کند الاسم سیاه اسحق و اج شتر بغایت در ان تارک اسلم من اسماء
 الرجال الاسلم و کست میان خضر و نصیر و نیت کف دست الاسلم
 بینی و کوه بلند الاسلم من بینی بزرگ و قبل البرهه الاسلم و الاسلم من
 ناک الاسلم و ماری که افسون بتدیر و سنک سخت و نیر اسلم
 يقال لرجل الجاهلیه الاصل و منه صماء مثل یك الاصل سیاهی
 نهدی و نذر و خر که سرخ رنگ اصوم من اسماء الرجال الاصومان
 الذیب و الغراب الاصل کوش از بن بزرگ اصم جیل کوش و دهان الاطم
 کوشی الاطم ماضی سخت بزرگ در دنیا الاغم دست شکسته که کوش
 گرفته الاغم که نصیح نباشد الاغم کوش بید و مار سیاه بید
 که بعضی میش باشد و بعضی بن الاغم خشک دست الاغم
 بزرگ کوش که دست پایش بید باشد و فرس الاغم یعنی که دست
 و استنش بید باشد و اعصم العسری که دست چپش بید باشد
 الاغم شکال بزرگ بن الاغم که می بسیار دارد بن پشانی و قفا
 الاغم که سخن بید نکود الاغم که سرش پیش بید باشد
 که دندانها و پیشین از نرین پیش بیرون آمد باشد که دندان
 نرین بن بدیشکون یفتقد الاغم با نرین الاغم دندان نرین

شكسته وكو سبندى كه پوست شاخش شكسته باشد الا تضم فنداك
ز نيك الاضم بن معى قري نشسته الا فلك كشور الارض سبعة
اقالير نقسوبة على عدد الكواكب السبعة فالاول منها ينسب الى نحل
وهو بلاد الهند والثاني الى المشتري وهو بلاد الصين والثالث
الى المريخ وهو بلاد الترك والرابع الى الشمس وهو بلاد خراسان والخامس الى
الزهرة وهو بلاد ماوراء النهر والسادس الى عطارد وهو بلاد الروم
السابع الى القمر وهو بلاد النجف الا كتم مردي شير خي رده و مردي نر كتم
شك بر شير واكتم من اسماء الرجال الا كتم كوناك الكشتان واسمها
كونا به بنى الاكتم بنى بريك انزبن وناقص خلق وانكه در حبيبى نقصان بود
الاكدر دلاليم ودر كين الام ماسر واصل هر چيزى وكل شيزى يضم اليه سائر
ما يليه فان العرب تسمى في ذلك الشئ اسما وقيل اصل الام اسملة ولذلك قيل
في التفسير اسملة والصواب اسمة على اللفظ والامهات والامات جملة
ويقال الامهات للناس والامات للبهائم ويقال كبرى اسر داري
مقابلتها واخذته من اسر اى من قرب والاسم الشئى البصير الاسام
و يشرح قوم وكتاب وراه وسبق ونبه وروى ذكر الام خلق الا وام تخت
فتشكى ويقال ما ادرى اى الا ورم هو اى الناس هو الاضم شكسته
بشيش الاضم القوس الذى فى اعلى ضلوعه انضمام وكذلك غير القوس
الا يرمى الى ايم بيوت والذكر والانثى فيه سواء الا ما جمعا الى الام
يو اوم رومى نيك مرسن وكو سبندى كه پوست شاخش شكسته باشد الا تضم فنداك

مرد شجاع و کوه بزرگ ابی همان السبل و الجبل العایج و قیل السبل و الجبل
 و یقال فی الدعاء نعوذ بالله من الایلهن ^{الآن} الآن کنون یقول الآن
 انک الایمن فیما الایمان و البنون جماعه ابان اسم حبیل الایمان هنکا یقال
 منی ایان و ذلک الایمن جای لر د آمدن اب ان حوض و جبران که سوخته
 باشند نا جبران ایمن من اسماء الرجال و من عدم ایمن الایمان یسرا
 زنده الآن لغه فی البق الآن ماده خرو سنی بزرگ که در میان
 باشد الآن و الایمن جماعه انان الضحک کا و ران الایمان کلح الایمان
 روی سید خوب نحمد الایمن اب کونه کشته الایمن الکلس و یقال
 الایمن که الایمن انکه سخن درستی کید الایمن درشت
 مرد که بشت و اسب بیک بست کردن الایمن چیزی حورنک
 اهوینک سید و انی اذانه الایمن انکه اب یمنیش می رود الآن
 گوش و مرد سخن شنو یقال وقع فلان فی اذنی عنای ای الایمنه
 الایمن و الایمن باند غمزه و اکاهی و الایمن ابضا و ذلک الایمن
 الایمن ابون الایمن نوعی از ماهی الایمن ارغوان و الایمن
 ایضا کلون احمر الشعه الایمن اسم بلاد الایمن نوعی از درخت
 گوچی الایمن کالیوه و سبناه ابوه که بیاره کوه ماسد الایمن کشت
 و بیماری زرده الایمن مهتر و ده یوم اسروان و لبله اسروانده
 و شبی سخت و صعب الایمن النشاط و الایمن مبرک الایمن
 الایمن اب اسرکونه و من کشته الایمن بانی کشت و بیه که در

مانند باشد و فلان ذوالاسنان من ابيه ای علی طریقہ الواحد اسمن
الاسمون بسیار خواهره الاسطوان مرد دران بال و شتر بلند الاسم
اسم جبل الاسمان اند هکین اسوان توان ای خرین خرین الاسمان
بقال اشرا انوان اتباع الاطفالین کدر دشتی اضحیان و نزال
فراخ چشم الاغن انک سخن در بینی کوید و بوصف الذباب بالغنة
ذباب اغن الاغابعون دوا معروف الانعوان سارین بیهه باک
گردن بچن سر الاغیون کونه از هر چیزی و اغیون اسم شاعرین
تغلب الاغوان بابوته الواحدة الاغوانی جملة یقال سارین
اسمه کفله رایت بتا شبر امر الاقران پیوسته ابو و کو سید سر و
الانحن خینه ناکره و اساره الحناء و الامة الحناء المنقذة الی فصل
فرجهما الا لیان کو سید کلان دینه و الانثی الیانة الا لکن شکسته
الاسن ایمنی ابو الاسن سبوی الامان امین الامن انکه بول از هر
داشت و انکه مثانه اش در دکنه الاسلام اب شورستان و اب
و یقال لقیث منه الاسمین ای الراهبة الامون شتری که امین شد
از ضعیفی او در رفیق الامهجان شبر تنک و تارک الامین معروف
نالش الانجان خمیر خاسته چون بنویسند خانه الانجان انکه
الانسان مرد و سر انگشت الناس و الاناس و الاناسی جملة
الانسان تنک باسر الانان وقت الاونة جماعة الانان مثل الانان
الان جماعة الاحوان جوب خوشه خرمها اهون سر و دوشنبه

الآن وقت وما نذكر في الآين مارا الآين سوى دست سراسر است ام
أيمن خاصة النبي عليه السلام الآين خانة پیش کشاده بن الآین
جماعة الآیهمقان جماعة سد او دشنی الآسوق المله خوند با سست
الآباشه جماعة عنی که امیخته باشند از هر جنس الآبالة بند همین و غیر
بی جماعة سرغان و یقال فی المثل ضغت علی ابالة الآبدق بهیمه وحشی و
جیستلن و سخن غریب الآبدق سوزن و تیرج اسرج و نیش کزدم الآبدق
سرما صجدم و سر دی که میر اندازد الآبدق بهیمه الآبله معروف و
البله اسون من الملق الآبالة پاره انخرس او الآبله مدینه الآبله الثقل
یقال ای مال ادیت زکیده فقد ذهبت ابلته و الاصل و بلبته من الوبال
الآبله خوص الملق و فی المثل المال بینی و بینک شق الآلمیة الآبالة
دختر البنات جماعة یقال هذه ابنة فلان و بنت فلان لغتان جدید
و من قال هذه ابنة فلان و بنت فلان لغتان فقد اخطاه و الآبالة
گرم رسن و کمره جوب و یقال لیس فی حسب فلان ابنة اسی و صید
یقال بینهم ابن ای عدایة الآبالة آنکه دران سبیل شتر باهنی بقفا
تافتان شود تا هر کجا که برود بداند الآبالة چیرنی بر کنیزک و الآبالة
و الآبالة بقیة من علم یوش عن الاولین و یقال سمیت الابل علی ناسی
علی عقیق شحم کان علی هذا البناء الآبالة اصل الآبالة سخن کرسا و الآبالة
الاحتلاط الآبارة مریدی که کسی را بدهی الآبارة لغات الآبارة
فراخ پشانی و کذلک الاسد الآبارة مریدی الآبالة اصلع الآبالة

بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
آبالة من اسما و الرجال

اخوة الرجل سبب كونه بالاختية مبيع اخر ورشته خيمه الاختية اذ
 له شير برزند و بنحو رتبه الاختية ان برده كرده الاداة دست اول
 الاداة مطهر الادارة باره ان كوش كو سبب كه برده شد باشد و از سبب
 الادوية جاي جبهه برون او ردن شتر سبب الادوية مبيع الادوية بحسب
 الادوية شيريك ترش الادوية كندم كوني و الادوية الوسيطة الى الشير
 الادوية ان ارادته اسم موضع الادوية مسكه كه با سله كند تا بگذراند الادوية
 معالجة اتش دان الارون جماعة الاروية خاجت الاروية كونه الاروية
 بن ران و يقال جاني ارمية من قومه و هم عشرين و بن عمه الاروية
 حد زمين و جزان الاروية مازنج الاروية شير كنه الاروية
 تابه كونه الاروية كلج كوف الاروية كونه الاروية و بنو جبهه جرب
 بنم الاروية شجرة تدفع بورقها اساقى الدين فوطيط طعمه اللبني
 جماعة الاروية الاروية الاروية زب بيوه و بنو جبهه الاروية بنو جبهه
 لربيه بر درخت جون راست است استند الاروية سريني الاروية اصل
 درخت و جزان الاروية سادو بن كوهي الادوية جمع القلة و ادوية جمع
 على غير قياس الاروية زمين بر و سند الاروية تحت ادوية السطحا
 و يقال ظهرت اريكة الحج وذلك اذا اظهر صحن الحصر الاروية و
 قياست الاروية جماعة من ان الاروية قحط و سختي و زكار
 الاروية عيال بغير الاروية سوله بن كوهي بانك او ان جزان الاساقى
 اسامة شير لا تدخله الف و الام الاسوية طريقه الدم الاسوية

٨٨
 مرقم
 مرقم
 مرقم

عظیم الاست و الاستوخویشتان و بدان نزد یک الاسطوره و اسبابه
الابسطه میان دریان و لان فی اسطوره قومه اذ کان و سبطا فیهم مصا
الاسطوانة سنون الاسطوره مثل الاسطوانة الاستکانیه بجوانی که یکی بد
الاسکان دی که آن فرج الاسکفة است که فرودین لایله سیردان و بلای
ساعت الاسوة اقتدا لایله ستون الوشاة جماعتی امین و از هر جنسی
که لایله الاست و فی الکسب ما یخلطه من الحرام و من الذی الاخر فی
الاست و انج و ارباق خشک کنند جوان غلث و جزان الاست که حاجت
الاست و ازشت مردی و آنکه نزد دشمن و فرس شود و اسعه الفی
ایقال الذکر است و الاصبوحه با مرد الاصله بر اهن که دکان و سامان
الاصرة خویشی الاصله الاصله ما نیست بر یک پای بر خیزد و بر کرد
و بجهت سوی کس الاصله طاعت است اما سیر فی که از هر جنس است
الاصیة خطیر و هر جنسی ایقال اخذ باصیلة ای بکله الاضاء کول
اب مرد شت و اب را هه کول سوی حول الاضاء و الاضواء جماعت
و الاضاء جمع الجميع الاضیاء بینه جماعه و دسته نام الاضیاء
الاضیة که سیر فریانی الاضیاء که آنکه بر می بر خیزند الاضیاء
آنکه زن و عیون و خود بند و تا کلان تر نماید الاضیاء بینه
و دسته جماعه و جماعتی آمین و از هر جنسی الاطرة و از هر جنس
دی که بر سوار یسیر کنند و حاکم تر و اسیر تر که بر دیکر شکسته
الاطریه طعام بخند اهل الشام الاطریه مثل الاسطوره و الاطریه

سايه بان و الاطنابة سايه بان و الاطنابة سايه بان و الاطنابة سايه بان
 جاي ايش اخروختي و خمران خمر و غصارة الاعنوبة عتاب الاعجالة
 ما تعظم به الراء عجيزها الاعجالة بان شير كه بد و شند و بخانه
 فرستند الامجوبه كار عجيب الاعظامه مثل الاضمومة اغلطة
 مسكه دشواركي بدان بقلط اقلند لاغنية و اهي كه سر و دكويدن بون
 الاغوية المدافعية الاغنية و الاغنية و مرجوى و ليست عبرية مخضبة
 لان العز و العيس لا يتقيان افة له لغة في قولك ان له الافه و في
 الافانية ضرب من البنت اصفر و احمر الافاني جماعة افرة الحسني
 كرم و يقال و قفا في افرة اي اختلاط الافواه فراخ دهن و درازان
 و محالة فوصاه اي طوبلة الاسنان الافيكه دروغ الافة طاعت
 پاره ار كوش كو سبند كه بزيك باشند و از بيش او بخته انقواء اسم يقع
 الاقطوعة شبي يتبع الجارية الى الجارية علامة بانها صار منها الا
 سحني كرم و الاكة شند برة من شند بيد الدهر الاكبر و كلاه قوم بسندي
 فيه المذكر و الموث الاكذوبة دروغ الاكبر مخالي و منه قيل للحسان كا
 الاكلة لقمه الاكلة شربة اي كثير الاكل و الشراب الاكلة مخوفة الا
 فابينا ما در زاد الاكبه يشتهه كه بس بلسند بلسند الاكبر و الاكام جملة
 و الاكام جميع الجميع الاكبر خانه رخ هر جا كه باشد الاكولة كو سبند
 كه او را از بهر خوردن جلا كنند الاكيلة حاور تخم خورده و يقال
 الاكيلة كالضحية اليها فيا علامة يقع قياس الفاعل بمعنى المفعول

الالهة عبادت والالهة والالهة افتاب والا اسم موضع الالهة على
 عز وجل الالهة خلق الالهة نيزه كوتاه الالهة الالهة جملة الالهة
 دست افزار و حال و جنازه و بكي از جبر بيلان و الالهة الالهة جملة
 الالهة دست افزار الالهة كرسكي الالهة با نري الالهة پوست كه دانه
 سياهان باشد الالهة كرسكي مادي و تشبه المرأة الخبيثة بهما يقال القيت
 عليه القبة اي ادعية وهي من قولهم لقي فلان الالهة من يسر و عسر الالهة كرسكي
 الالهة نحو دخام اي نيكو الالهة مسكر الالهة ببعام الالهة با نري الالهة
 دنه و كرسكي تشبه الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي
 من الالهة من الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي
 الالهة مادي و امام و كل رجل جامع للخير يسمى امة و الالهة جملة الالهة
 و كل جنس من الحيوان غير بني ادم امة على حد و الالهة كرسكي الالهة
 بالامر دم الالهة النعمة و الخلق و العيش الالهة كرسكي الالهة كرسكي
 اي حسن القيام با مامته الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي
 اسماء النساء الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي
 به داري كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي
 حوص الثمام الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي
 الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي
 الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي
 الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي الالهة كرسكي

والامامة ما در الايمه سنك كه بلان سر كسي بشكند الايمه آيه
 كوسبند الانا در نك و زين احسنه و خرد مندر الانسه خرمي الانسه
 الجارية المطيعة النفس الشئ تحب قري بها الانسه سر ملك جسم ^{نحو} الا
 ثمر منكر يند و هر كس هي اسان كشا باشد و في المنزل ساعفك انش
 الانفي ينعو ما به الاتقاة مغالجه نويد و كل شئ سال اليه الما من مشعب
 تجو فله استقوة الا نكده سر كشت آوة اسم من التا و الا قاة ايكه آوة
 لند ابراهيم خدای غر و جل افاره اسم موضع و قيل اسم رياء و بعد لغارة من ابراهيم
 الا و آيه الا و ردة و كها نا جهنك الا و رة مغالي يا جاحي كه باران و اب كوي
 در نك كود ايد و جاء القوم با و قلم را ي بجما عندهم الا و رة حمل در سنك
 الا و رة ناله يقال في الدعاء امة و ايسه الا و رة جري و ر و غن زني و نا
 ساختن كل كمر الا و رة و الا و رة هجا الا و رة متاع خانه الا و رة به باران
 الا و رة اهل الا و رة هو الية ايت و نشاني و شخص سر دم و الية الحما
 يقال خرج القوم بايتهم را ي بجما عندهم و منه اية القرآن لا نعاجبا علة طرف
 الايات و نشاني افتاب الالبكة در خفستان كشتن ايلقا سم موضع الايمه
 ببركي الاي ان كس كه بول بول الاي بيار بن فاكوسبند الاي سر بار ^{نك}
 الاي بن بشت در بشك و سينه برون آند باشد و مرد غريب الاي كست
 معروف الاي جوي كشت زار و الاي و الاي و الاي سيلي كه ار جوي ديكر مد با
 و مرد غريب الاي بردي عاني الاي و الاي و الاي كشت تاب الاي كست
 عامه الاي اصلي الاي بيكانه الاي خانه في سقف و السماء جلي

ای نصیحة الاحوی سیاه دام از شتر سبزی سیاهی مژدی باوی
 استیخته باشد الاحوی سبید نیکو الاحوی و الاحوی شنان زین
 و جالاک و مرد صواب برای الاحوی حر کو بر منسوب الی احدی
 فصل من الخیل اقلت فی حصر تون کطایفة الاحوی سست کوش الاحوی
 بجهت برون او بردن شتر مرغ الاحوی کو سبند که شاخص بین کردن
 باشد الاحوی از ار الاحوی الرجل الشدید التاری الاحوی شتر که بید
 ارام نکرده بی دردی و الناقة اذیه الاحوی سبج الاحوی کلان کوش الاحوی
 الکبیر الاحوی سبج که ستور بدان بندند الاحوی السرعة و النشاط الاربی
 الارحبة الارطی شجر عریض الاوراق الارحی شادمانه بوقت عطاردان
 یوم الارطی من ایام العرب الارعی مرد کوتاه و شمر الاحوی همیشه الارعی فی وادی
 الاسی الذوق و الاسی جشک الاسی و الاسدی تار کوباس الاسی
 شکر حبه الاسی کز دوسته دندان و يقال للعقاب شغواء افضل منقارها
 الاعلی علی الاسفل الا صلتی مرد جد در کارها یوم الاحوی روز دهم ذی الحجة
 الاحوی سیاه مرنگ و لب سیاه و رنگ نیک و نیر و کدم کون و عین ظمیر
 الاحفان و ساقی ظمیر و لیللة اللحم الاعنی مرنگی که بسیاهی زرد و سبید
 سوی و کلان و ریش و کفشار و ضخیم و مرد اصمق و کلان و العنق العنق
 المسنة الاعرابی بیابانی الاعراب جماعه و الاعراب جمع للمجموع الاعشی
 شب کوثر الاعشی نابینا و جانی که در دریا نیابند الاعشیان السیل و
 الجبل العاج و قیل السیل و اللیل الاعشی اسب هم سر سبید و بنی که

سبيدي بله وريش رسيدي باشد اقصي اسم ابني عبد القيس الاعمى الذي
الافخون والاعمى هضبة في بلاد بني كلاب الاقري مردم بزرگ بنسبت ^{بني}
ناقة نوار ولا يقال جميل اقري وقد روي ايضا الاقني كوزي بني الامي بوزك
دنبه الامي نعمت الاعمى كلان ريش الاعمى شترى كه يك زانوش از ديك
بوزك تر باشد و مريدي بسيار كوي ياوه كوي والحق المراء الى استخار ^{للجوار}
والحق المراء التي خالف منقارها الاعلى الاسفل الاعمى المراء السريعة
الوشب الامي انكه بلس سبيدي فانويسند وناخه نندك الاني كاه الاني بركان
بني كساء ابجاني منسوب الى منج وهو بلد في الشام الاني مارة الاني
الانبات هود وخانه وهره وكوني الانسي ادمي وان سوي باي كه سوي
بوده شكم كان ابن اوي شغال نبات اوي جماعة الاونكي نوعي از خرما اوي
اسماء الرجال الابرار العظيم الابن والله اعلم بالحقيقة والصلاب
باب الباء الباء بوزيا الباء سخي الباء باهي الباء
وتعصر الباء باجي ستور الباء طوطي الباء افتاب الباء راي والبلاء
بيانات الباء سخي الباء بوزيا الباء سخي الباء بوزيا الباء سخي
لا يجمع ولا يوثق لانه في الاصل مصدر الباء اول رذاز ماوه ويقال الباء
شبهان بسين الزماوه الباء دوك كوي قال ما ادرى اي الباء ساء هو اني
اي اللطفي هو الباء كانه نبات در حوب الباء بوزيا الباء سخي
وشتان وحي الباء جماعة من دمان وزمين بسيار كناه كه ريك
مختلف باشد الباء بوزيا الباء سخي الباء دوك وريك ويقال ما ادرى اي الباء

هو في التي أطلق وهو في القارة بالشين المجنة المراد رأى نيكى البطليموس
 مستكتمان بالباب وشن البغضاء جماعة من دمان البغضاء دشمنا على تحت
 البقاء لا يتركها البلاذري لا يشي بغيرت يا بغيرت والبلاذري لا يتركها
 السماء والرجال البقاء اسم موضع يوم بقاء من أيام العرب النساء ابنه البناء
 راية الجوار السوار يقال قسم المال بينهم على بواى أى سوار وقولهم القتل بواى
 أى مشغولون في قسم الديارات والقصاص البوغاء خالك نيك يوم البغضاء
 شتر نهم كه بادوشندك انش كبود والبغضاء ما على العين ارضه وحسنه
 بلاء قبيلة من اليمن والنسبة اليه بعضا في البیدار بيا بان كه بوند دوش
 هؤلاء شوق البلاء جماعة يوم البیدار اقدم من أيام العرب البغضاء
 تالكة ابو البغضاء من عین جیشی الباب درم البيت كرا
 وطبلستان انخره ورتين بيز برف تافته ويقال لحسنه بالرحاسا وذك
 مذهب بيمينه عن يسار البتات كلهم فوش البتات توشه ويقال اعطيا
 صدقة بتاتا اي بنة البحت طعام وشراب البیع يقال شراب بحت وحمه
 لا يشي ولا يجمع وعربي بحت اي محض خالص البحت معروف وهو اعجمي
 البحت ذليل برصوت واذا باليمين فيه اراح الكفار البرية بيا بان
 رويست التاء للتانيث وانما هي للاحقاق البتات جماعة والبناء
 لغتان كه دختران باوى بازى كند البيت توشه يدك شبه البيت
 خانه وبيت شعري وناشوى الابيات والبيوت جماعة والابيات
 والبيوت جمع الجمع البتات شجون البيوت شير كه شب ملوك با

در پشت و آب که شنب در اجانه مانند باشد و سرد شده و کانی که کسی شنب
 گذارد و باندیشه آن است البت از وی که بندان نتوان داشتن البرق شنب
 نرم البرق جماعه البرقوت لیک البعث که وی که ایستادن بجای نمید
 یوم لعنت و قعه بین الاوس و الخرج البعث اسم شاعر ابن تیم البعا
 و البکرو فی التل ان البغات ارضا تستسیر الباج کونه يقال الباج و حل
 ای صرب واحد البجج کو ساله کا و دشمنی البجج بر که بجرا باند شد
 و قوت گرفته البرج حصن و کوشک و برج الدینه الحصن بیوت علی
 السور و البج واحد بروج السماء المبرج برده و البلیج بلیه البج اصل
 البجج باطل و هر چیزی که بد باشد و درم بنظره البجج نیکو و مشکو
 البارج باد کبر و ان صید که سوی جیب خیزد البارج الزین فرخ
 نرم البرج سخنی يقال لقیته منه نبات بروج ای شد و از وی البرج زین
 و البرج بوی نبات بروج اسم الشمس علی وزن قطام البج غبر و خور ما که
 خود باشد الواحد البجج اسم موضع و قبل اسم ما به بخند يقال فی التل
 لکن يقال علی بلج قوم عجمی البلیج قریه البرج من ابن البرج فرزند
 فی التل استک ابن بوحک ای ابن نفسک البیاح نوعی از ماهی البی
 که بلند البج مرد بهتر و بج کلمه تستعمل عند الرضاء بالشی و هو
 و یخفف البجناخ البعیر الذی یتنجس فی هدیوه البرج مودی
 اجانه البرج باز داشت میان دو چیز و میان دنا و آخرت ان
 وقت مرگ تا وقت زنده شدن البیخ خربق الواحد

کدو

كذا في خزنة البعج شوردي كار الباد اندرون ران البار سرد و سيم
 باقر سمي كه پوسته جلد الباعد حواس يقال مع غير باعد اي غير ضا
 البالد انكه بشهر مقيم باشد الجاد كليم بخط الواحد لجادة البديت
 هو عرب و البديت الفراق يقال لا بد من هذا اي لا فراق منه البديت طافت
 و يقال ايضا در ادعا رضة بالبيع البدادان هر دو سوي زرين كه بود
 اسب جدد البرد سها و خواب البردان باسد و شبا نگاه البرد و القرو و
 الابراد جماعة البرد سنكه الواحدة بر دو البرد ابري كه دروي بخواب
 البراد و البرد سرد و يقال اصابه براد اي هذا البرجد كليم بخطها
 البرد مثل البراد و البرد سرد و البرد انكه در اشتاب جاي فرستند
 جلد از نو سفت زرين البرجد كليم بخط البعد و ري يقال مع
 غير جدد و غير معني البديت شهر و نشان برين و البديت كل موضع من الارض
 عامر او غير عامر خل و مسكون و يقال هو اذل من بيضة البديت اي بيضة النوا
 التي تركها و يقال ايضا هو بيضة البديت اذا وصف بانزل و قلة النوا
 اذن صف بالقره في الامور ايضا فهو يكون مدحا و هذا البلاد و البلدان
 البلاد جماعة البديت علم برك كه زريني ده هلال سرد باشد بالاد
 من الفراء البلاد اسم موضع البار جباه كن الباتر شمسين تير الباتر
 احق و جبري سخت سرخ الباتري بان دار الباسور معروف يقال ركه
 لمحااه ظرا بتجديد شديدا و اخراجه منخج الابن و اسر اي دوين
 غير ليس نعل الباصور دار كه چشم را و شتر كن الباصور كه

و انفة عددا
 انفر و دوق
 با و دوق
 تدراب ۱۳

البليد

اربع اباكي بلقيس بار و الباقى لقب محمد بن علي بن الحسين بن علي رضي الله
 عنهم لقهره في الجبل الى ان سمعه البياض فقال شدة البياض و البياض
 و اير اتباع جابر المير شبي يعادى الاسد البشر سيدى بن روى و الدم البش
 بسيار و اندى و هو من الاضداد بشير اتباع للكثير البحر كان عظيم بحرين
 اسماء الرجال البحر دريا و ان شوي و السوي بن روى و هو البحر فقيص
 البحر من روى كى تا و بحر من اسماء الرجال بنات بحر اوجا شدي و سبيد تا
 البحر كند و هو البحر و شمع لبحر و هو البحر و هو البحر و هو البحر
 و هو البحر و هو البحر و هو البحر و هو البحر و هو البحر و هو البحر
 الى رجل اسمه بدر بن اسماء البحر و شمع كشت يقال ان هو لا لبشر هو البحر
 البشير ان نادى البحر بنك و هو بنان يقال هو بن سري و هو البحر بنك
 انج من و بنك كسى من شدي انجده و البحر الفار في بعض اللغات او دونه
 و البحر سبوق الغم البش كندم البش بن حيل من الناس البش بن كند
 البش بن كندم يوق الراك الى احد بن يوق البش بن كند و هو البحر بن و بن
 جاج البش بن و هو كند ان شدي و جيزى بن و تانق الواحد البش
 من دم واحد و هو سوار ابو البشر ادم عليه السلام يوم البشر
 العرب البشر تانق روى يقال فلان جسد البشر و هو اسم من الاستش
 و بشر من اسماء الرجال ابو بشر نقل بشان اسم رجل البش بن و هو
 و خوب روى و بشير من اسماء الرجال البش كند ان و جيزى و سبيد
 جيزى البش بن سبيد سبيد البش بن سبيد البش بن سبيد

در همه بطرا ای هدها البطر بزرت منشی البطر بزرت منشی یقال بطرا
 ایتر البطر معروف البعر و البهر بنک خشک الواحد بعرة البهار اسم
 موضع البعیر منشی الدبعة و البهران جماعة و الا باعن جمع الجمع البعیر
 که از آب سیر می شود و یقال تفرقت ابله شعر بغیر اذا تفرقت من کل وجه
 کل الحواحد بقرة و الا نثی ایضا بقرة و یقال حمار فلان یجر بقرة ای عیاله الباق
 البعیر ای بقرة و البعیر جماعة البقار کوا و یان و البقار اسم موضع البعیر و لما
 البکر شتر جوانه الا بکر و البکار و البکار جماعة و الا نثی بکره و فی النحل
 من بکره البکره و شیخه و نرخی که یکجه او مرده باشد و بجه نخستین الذکر
 الا نثی فیہ سواد البکره اول من حیثی رجل بکره یا حخته ای صاحب بکره بکار
 من اسماء الرجال البکری و البکره حرف البکره و السادر جماعة و هم
 النجار الذین یلصقون المعادن البصره نکشت و هم خرد البصره هلاک
 یستوی فیہ الواحدة و النشبة و الجمع و الثابت و التفتیه و یقال اصبت
 بوز ای شئی فیها البهر شکفتی بهرا له ای عجا البهر تاسه البهاره و یقال
 و بعضا البهره و یقال بعضا البهاره و یقال و هو شی یوزن به
 ایتر کوناه البیر جواهر البیاض و الا بامر جماعة و هی مونت البیدر من کل
 بوزن که در کار البیطر در نرخی و البیطر و البیطار بحشک استو البی
 جماعة البیاض و حرف الا و از و البیطان طیب جماعة البیاض نشاط
 و جاد ایتر مزید پاکیزه کان و خویشتن داسر و الا نثی بقرة البی
 ساج خالی البیغمه کوساله کله و شی البی سلاج و جاد و

البراز بن فروش امارة بلاد الصخرة المصيرة البلاء من مكناته بل من
 اسماء الرجال الباس قوت له حرب وعذاب الباطس انكه حتى كنى
 ناقض كند في المثل تحبها حمقاء وهي باجس ويقال رجل باجس بالاس
 البائس مردى كلبوى سخفى يادريشى رسيده باشد الخس يبنى كاه
 برد هدى اب دادان وچيزى ناقص البرس بنيه وقيل هو بطن البرسى
 البرجاس نشانه در هوا البرجيس نايست مشرى اما البرنس كلهم بريا
 البسبس بنى خاكي البساس النكدان البسوس مشرى كلبى بنى اخشى
 ندهد يوم البسوس من ايام العرب والبسوس امرأة يضرب بها المثل في الشتم
 وهي خالة جساس بن مرة النيباني يقال اشام من البسوس البلس اخير
 الوحده بلسه البس بن سلك البلاس معروف بالبلس مائة شوك النعام
 البوس سخفى البس عذاب سخف ومرد شجاع البسوس شرب يعف من
 اسماء الرجال البرقش طائر يسمى اهل الحجاز الشرسور وهو بوش
 بسواد وبياض براقش اسم كلبه يضرب بها المثل في الشوم ويقال اسم
 يقال اشام من براقش وفي مثل اخر على اهلها تجي براقش ويقال اخر
 البلاء براقش اي ممتلية وهو مختلف من كل لون ابو براقش مرغيت
 هر زمان بر نك ديكر غايد البش نازر برى و ساد كالم البشيش روى
 البوش عوفا وجماعى بسيار از مردمان الباش نقل نكه البشيش هم
 حصص بايص اي معجل البص كوشك كف باي وكوشك بن الكشك
 انر سوي كفت والبص في العين لحم عند الجفن الاسفل والبص عند

للفحص البرص يسمى البرص اسم موضع خصب بصباص ليس فيه
فتحة الباصوص طين البلنصي جماعة البرص دوكونه البرص كونه
البارض اول نبات كه يدبر ايد البرص جيزي اندك والبرص والبراض
ابنيك اندك البراض اسم رجل من الفئال يقال في المثل افنك من البرص
البرص منك پوست والاني بضة بعض الشيء نقيض كله البعوض
بشة الواحدة بعوضة البعوض دشمنايكي البعوض والبقيض دشمن
البعض اما سيدكي دست اسب والبعض دست خود وتخدم مع الواحد
بيضة آبريد ليست معروف در عرب البياض سيدكي بياض
البعض سيدكي تخدم مع خايه كن الباسط كستر اسند و فرغ اسند
بروزي البريط معروف وهو عرب البسط ماده شترى كه بجه باوى كاي
لند البساط والبساط جماعة البساط شادروان البساط نرسي
بهي البسيط نرين و نام جنسي از عروض والرجل المنبط اللسان والاني
بسطة البسط بط الواحدة بطة يقال بطة انني وبطة ذكر البسيط كفسق
كارحجب البعظ ميان وادى ويقال الرجل العالم بالامور هو ابن بعظها
البلاط سفك وخت پخته در ميان سري كستردو البلاطه اندك
البلاطه درخت معروف الواحدة بلاطه البعظ كبرنج بشير وروغن
بخته الواحدة بعطة البيط شكدو البريط اب كشن الباع بان
وجولدهى الباع از باران خود كدشته بهي كد جزآن البع فبذل
راني البع سرحي واما سيدكي بن دندان البع والبع

هذا هو البع
الذي هو البع
الذي هو البع

البطلق امر بسیار باران البق سبید من البقه کی البقا اسقاط استماع البت
 البقاو البقا ب بسیار کوی البق سبزی برده و هو رکی که سبیدی باوی
 ایضه باشد بلیق اسم و من ایضه به المثل فیقال بجری بلیق و یدم البق
 و بوق و جیزی باطل یافت بوق البوق شوره و بطل انسان الذی لا یتم
 السراة لبوق البوق الداحیه یقال یافه بوق البوق کش سبید البقا
 بجاده البیدق پیاده و متطرح البیث ساد و شش بزرگ بوق اسم
 موضع البرک سین و شتران بسیار فروخته یقال لدی الحجة فی الجاهلیة
 البرک البروک لکه بافرین لان کلان شوی کند و البروک الخبیض یقال
 ان البروک من عمل الملوک البروک مسکه باخره و ترق یقال طعام بروت
 کانه ببارت فیه البعلوک سخی کر با بعلوک اسم موضع البعلوک شتر
 البت اصل و یقال اول بوق ای لیت اول مره البال حال و دل و خوش
 دلی و یقال لبین هذا من بالی ای ما بالیه بنیت علی قولهم لم یبال البوق
 الباحل بسیار بیه البازل دندان شتر که بسال بیه و شتر نه لک
 الذکر و الانثی فیه سوار البرل و البرل جماعة یقال بازل قلم و بازل عده
 و بازل ثلثه احوام الباسل شجاع و ترش روی الباطل معروف للباطل
 جماعة الباقل کدکی که نشان ریش پیدا امده باشند و باقل اسم رجل
 می یضرب به المثل فی المعی و الخلق یقال اعبی من باقل الباهل شتری
 بستان بند و شتری که و را داغ نباشد البقال ان سبزی که بر دوش
 حاجت نباشد البقال الفیله تنفرد و تستغنی عن امها بجلی ای

البجالة بالبجيلة مردی ضخمه و بدلمری و لا یقال املاة بجالة بجالة من
 اسماء الرجال البجل بالبجل بجلی نیک بجیل البجیل معروف البدن و البطل
 و البطل بدل جیری البطل یختنه البطل موی کردن خرو و من البطل
 از من البطل سنان و دران البرعیل سقعهها از یک سوی دست بند
 فانه یکسوی من رعه الزال حد برقی التي نزل به الدین البطل حلال و
 و هو من الاضداد و بسلا ایضا فی معنی امین البطل باقی شراب که شب
 ماند با شد از در جام البطل یبازر الواحدة بصلة البطل من دشتجاء
 الاشی بطله و معنی بطل لان الدمار تبطل عند تبطلون البطل باطل
 و یقال ذهب منه بطلان ای هدر البطل مردی بی کار البطل شوی زن
 و درخت و آن نبات که از مخ آب خورده که آب دادنش حاجت
 و کشت بارانی و یقال البطل هذا الشی ای مالک البطل جماعه
 اسم صغر قوم الباطن علیه السلام البطل استر بان البطل ترق البطل جماعه
 البطل احضار ترقها که بتوان خورده بی آنکه بزند شش من البطل
 ضد هذا المقال ترق خود شش یکیل من البطل ای عجیب من العجیب یکیل
 من العرب البطل سباح البطل ترق و یقال ما فی سقعه بلال ای ما و کلام
 من اسماء الرجال البطل هفران دستان و مرد سبک البطل البطل اسم
 موضع البطل اب سرد و باران البطل معروف البطل جماعه عتی که بول
 ناید و باز نه استند و یقال اخذ البطل البطل اب از یک البطل
 مرد سید از خنده البطل کدین کاند البطل مرگوت و

لما جعل في ثوب ذي بدم كثير الغزل البرم انكه انزل فان نكس وفي المشل
ابن سافور او البرم فمضروب من الشجر البرم كنه بن برك البرم سامع
البرم طام بن برك لب البرم عمر البرم عوم غنجه ناسكفته البرم يد شنه
الوان ركهها باشد و دمه كه بعضى بن باشند و بعضى ميش و لشكره كه
قبالي مختلف است باشند البرم بيان اللبر و السام البرم بن برك
الشم برى مغز البشام درخت خوش بوى كه بدان مسواك كند و اما
بشامه البصم كشاكشى سيلن انكشت جهار مره انكشت خورده بود البطم
البطام باندك آهوا مره بغور و خجعة الصوت البخر و ابر بنان البكم
البلدر بالذال و الذال ما اضطرب است حلقوم الفربس البلعور و البلعور
طعام در حلقوم العير و دسبين البرم جند بن البصم بر و بر غاله خرد الى
بصمة البلمر و بعضه البصم سقيريك برك و كير ماوى نياخته باشند
تار بك و صوت بصم لا ترجع فيه البرم العلة البيلدر غوزة الواحدة بيلة
البن نقي از درخت الواحدة بازة البادن بن برك تن الباذنجان معروف
الندرون حيزى و الباطن من السماء الله تعالى العالم بالسراير و الخفيات
التاين انكه از حجاب است شغل اندر ايد و در وقت دو شيدان و في المشل
البابن اعرف اى من ساروس امر و لقا علم به البصون كلان شك البدن
بن بخردست و باى و شنه بر اهن و بر ديس و بن كويديس و بن كوتاهديس
اسم راء البرش جنكاش شين و سلك جبران يقال لقيت منه البرجس اعلى
الافى و الدراعى البردان اسم موضع البردون اسب با تارى و الاثني

البرسبان نوعی از خرها و عن الا زهری بالنون البرسبان جنسی از کلمه البرسبان
 محبت و شن و زبان من اسماء الرجال بن اتباع اتباع حسن يقال حسن
 بسن البستان معروف البطن شكر وقبيله خرد که از عبارت باشد و بن
 معاك البطان زمين دراز تر از زمين بطنان الجنة وسطها الواحد ^{بطن}
 ذو بطن حدث مردم نبات البطون رو دکاينها البطان شکر
 ليس البطين كلان شكر و شاف و بطين اي بعيد البطين منزل من منازل
 القمر البلان آخ بلان رحمه يوند البلس نك البلسان بنا يقال ^{سبحا}
 بون بعيد في فضل احد هبا على صاحبه البوان جوب بيش خيمه بون
 من اسماء النساء بومان قبيلة بن اسد بهان بن اسماء النساء ^{مثل}
 وطار البهتان دروغ جميل كلك البهل مان معصف البين ^{جل}
 و بوسكي وهو من الا ضد اذ يقال بيفهاين بعيد مثل قولك بون ^{بعيد}
 البين كرايه جيزي و جنداني که چشم برسد از زمين البين جيزي
 باشد بيا و مرد نصيح جميعه الانبياء البدويان البدو الك
 مشري ابتداء و كشد و نصيب بعض از خرد و جاء نو كشد البطون ^{نك}
 البو شتر تاران برج سفر البرش كز که بلدان که كند شير و صدي ^{البو}
 الاصل البه صفة و مردان بيش خانه و جايگاه بجه در شكرو خانه ^{كان}
 دشتي و اصل البهو السعة يقال في بصر من العيش اي سعة البنا
 انجا که مردمان فرود آيند و الباء الوطي قل ابن دسر بلان الماء ^{نصب}
 نر يعود البائة معروف يقال هذا من بابتك اي مما يصلح لك البائة

لوطي خضيا الباحة فراحمي كاه الباحة اى حدة وخطا كه ان من صيد
 ايدو كوست بيان كنف نكردن الباحة كوست بيان بصل و سنان
 و بيان كرددن و جني كرددن البادية بيان الباحة ووش البدر
 الا الى ورايد ووش الباحة افر ياد ووش الباحة ووش الباحة
 في التبحر الملاحمة الباحة خرمين و ياد الباحة جسم الباحة
 وادو كه جشمه اركش كنند الباحة شكستكي سر كه كوست كفايد
 الباحة جاركه درو مناب كشد الباحة جنس من الثياب وعل
 حى من خزر الباحة مع من سنان كه چون اب خور و يجب راست
 مى كردد وسمى الرجل الجذر الكيس تشبيها بها يقال انه باقة من الباق
 قيل لعله يقع الارض و كثرة تنقيه في البلاد و معرفته بها الباحة
 ابرامداد من الباكور سيوة نخسين كه برسد الباحة المالة الباحة
 الخبز بثلث عندي بالة اى لا يصيبك من خير الباحة تجاه ابي
 بانو قمن اسماء الرجال النساء البانية كافي زهش كبد نرديك
 باهله قبيلة من قبس الباحة الذاهبة يقال جاء فلان الباحة الباحة
 حاوثة و بليتي كه برسد البانية كافي كه زهش انر كبد و ورايد
 صدقة بنة مقطوعة من البيت و هو القطع البنية بارهوى جران
 له بكبرى و سوي كشي خود صدقة بنة اى قد بانت عن صاحب الباحة
 الضبيلة التي قد بانت عن امها و البنية كل عضو يلحمه البنية مع
 و يرفق من ايام العرب البنية زمين نرد البنية حنطة منسوبة

الى بلاد الشام ويقال حتى الموت بكونه من اسماء النساء الجبلية مرة
 الدار الجبلية والجدد دانتش بجلل ففان ابن جبر نقض اذا كان دليل خزين
 رجل من اصهار اسم جليل عليه السلام وفيه جرى التشل غير مجبر مجري
 مجبر خيرة البحر او بخشي نان وفي الحدوث ان اذكر مجبر وجمرة اي باطنة
 لاهمة مجلة تحي من سلة الجبلية حتى من اليمن وقيل من معدن والنسبة
 الاملى بجلى البجة تزن كل كرتة البصيرة فيان حمراى البحر من يقال هذا
 بحرنا الى بلدتنا والبحر مشا الى كد در واب كر فداير و مرغلر ويقال لقيته
 بحر اذا لقيته وليس بينك وبينه شئ البصرة مشك فراح البحر
 له كوش او كفايندى در جاحليت ايز بس اكه ده بجه بياوردى وانراد
 كردى البحر شتر له البحر الصغير وبحيرة طبرية بحر عظيم وغور بها
 علامة يخرج الدجال عليه اللعنة بحيت من اسماء الرجال البصيرة كوش
 سبل وكشت خشم الخداه كمرى عام اندام و ساق تمام كوش و طبع الخد
 البدنة بعرة وفوت البدانة لقيض الحصار البداهة اول رفتار اسب يقال
 لذو بداهة وذو بداهة و البداهة الفجاءة البدنة و مست بزعله خيرة
 وده غرار دم البدن و الجماعة ويقال من بدنة اي بدنة بالنظر البد
 نوادره و سميت بدنة لان قايها ابتد منها من غير مقالة اما البدنة
 ايج بسكة قران كفتار شتران وكاوان و سميت بدنة بطعنها البدن
 و البدن جماعة البدنة مثل البداهة البدنة حال بد يقال بدو حاله
 اى سيدة البدنة حمامه بادروى البدنة مزين بي حوا كان البرق

مسمري

کاره صیادم

رئیس شش انزردی و با نراهون و پای بن نجون البراق و البرک و البروق
 جماعه البروق من اسماء النساء و برق اسم للبر البراق سونش آهن و برک
 سیوه که از سر مار بجایه باشد البراقه کوه ازین البراکیه بنی انز کشتی البرا
 تراسته تدر و مطر و بولیه بری الارض بقشرها و البرایه القرة يقال فاقه
 ذات برایه ای ذات قوه علی السیر البرجیه پیوند لکشت يقال هفت برجه
 من الیج الناقه اذا کان من خیار الابل البرده مال خالص البرجه کلیم
 خرد و برد تا الجراد و جناحها البرده ناکو ارد سمیت برده لانه تیر
 المعده فلا تستمری الطعام و لا تنضج البرده بالبال و الذال شیم
 اکثر البرقه زمین درشت که در سنک و برک باشد البراق
 جماعه البرک حوض و سین و آنج بر من رسد ان پوست شکم
 سین شش البرک مزه آسیا و جماعه انزرد من که در غنای می یارند
 سعی کند و البرکه مرغی سپید از مرغان آبی البرمه دیک سنکین البر
 و البرم و البرام جماعه البرمه من العضاه و هو ثمره شیه اللوبیا البر
 شبه فحاره خضر او و یا یکن من القمارین و اسعه الافواه البروق
 سردی البرهه پاک انزرد کار البرهه زنی که انزردی و ناکو می یارند
 البریه خلقی ساحود من البرا و هو التراب و قيل من بن الله خلق
 البریه شیری عن کاو و باجرین و دیند البرق سلاح و خلعه بر خه
 اسم موضع قبه و قبه الابی بکرنا الصدیق رضی الله عنه بالسوقه خمره
 البسره نباتی که بر امک باشد اندکی و صوفی کلان نشد باشد و افتاب

اول که بناید و هفتاد و نه در می سرخی باشد البسطة فراخی و فضیلتی در
 و زیادتی بعلو و ثقی البسلة مرد افسون کر البسلة چینی که در را با چینی
 دیگر میان در چون بست بر آرد و باز باب ترکند البسطة مزین
 بسطة اسم موضع البسيلة الرضيلة من الشراب البسطة برون و سست
 مرد و آنچه ظاهر شد باشد از نباتات يقال ما احسن بشرق الارض البسطة
 و البسطة مشد و البسطة ما يخرج عن بشر الا ليدبر البصاعة جسم
 بصاقة القمر سنك سید تان البصرة سنك سید سست و بقیات
 البصرة البصرة سبر و کلاه و معتقد دین و بینائی دل و میان و شقه
 و خونی که بدان دلیل کبر در بریه و خون کر چون در می و فلان
 بعض البصاعة بار کلاه که بفر و خن فرستی من البضع وهو القطع البضعة
 بار و کشت البضع و جماعة البطاقة رقعة فیدار قر المتاع بلغة اصل
 و بعضهم يقول بطاقة النون البطانة استر یا خاصة البطنة کلاه
 البطیحة مرد و فراخ که در می سنك ریزه باشد البطیحة بین و اسط
 البصرة ماء مستنقع لا یرى طرفه من سعته و هو مغیض و جله قاله
 البطارة تندي میان لب برین و آنچه خفته کتد کلاه مرد از زن و يقال
 فلان و بعدة فی الراى ای بعید الغور البعلة زن با شوی البعطات
 عقاب تیر جنکال النعثة اندکی از باران که سبیل نکند البغضة دشمنی
 البغوة مینو عشاء البغیة ما یست البغیة طلبة بقه اسم موضع البقا
 آنچه که بیفتد از چشم بوقت زدن و يقال الا حقی انه لبقامة البقعة بار

جمال

زرين البقية حين يسانع البقية سالكه البقية قلية يقال خيا الطما
 في المائدة بيضة بغير بكة الذرة من مكة البكالة بست وخرماكة كيجاجو
 در كجاسه وشير تركند و يقال البكالة الاقط للطحن بخلط بالماء
 يشرب والاقط المخلوط مع السم يقال له البكالة ايضا البكرة جرج خجاء
 البكرة البكرات جماعة والبكرات حلوقها دوال شمشير و يقال جاء على
 ابيهم اي اجمعهم البكرة بامداد بكاه يقال ابنته بكرة وفي البكرة بكرة
 البكرة وخرماين البكرة مثل البكالة البلدة باد بابران و يقال هو يلة سوار
 اي محال سوء البلدة تسمى والبلدة والبلدة تاتي و د ستي البلدة كثر
 بالان و ابن الفتح من الكنى البجعة سبيد دم في بلجين انكه در بيان
 كشادكي ابن موكي جند و ارد و البجعة والبلدة كشادكي بيان و د و
 والبلدة مكالمة سينه و شهر و زرين و بيان و انجاكه بن زين رسول
 سينه شتر و البلدة موضع بين النعاير و سعد الذراع و هي من مشرقي القفا
 ابنته بطاة اي فجأة البطاة سندات و خشت بخته كه در بيان سري الكند
 بطاة امر موضع البلغة ان قد مره بدان و نكار كلاسند البلدة اما سيد
 فرج شتر اذ اشتد بغايت كه ورا باشد البلوة جاء ابن زين البلوة بيا
 الدهنية و فرخي عيش البلدة بلا و ان شتر كه من سر كور خلد و ندرش ميند
 في اب و علف تاثير و البلدة معروف البلوة و خاش و الخاش و نازين كويد
 البناء من غل و نازين من اليمن و بناء اسم امراء و البناء من نكست
 جماعة و قد يعبر البنان عن الابد و الازل قال الله تعالى فاضربوا عنقه

كل بيان اراد به الا يدى والا رجل البندفة كرهه كان كد ينال ^{المينة}
فلما دى حزن البنى جماعة البنية كعبه البنية ما هو سيارا باخار البنية
جماعة البنية خشت يداهن البوم احسن ضعيف بوانه اسم موضع البوم
بوت البوم مغالجه اشترى ان البومة سيل باران كد نيك باران ^{مستند}
البومة مغالكي البوم حالي كد بادان يورد مرغيت مانتا بوم مرمرى
بي خير بى كفايت البهشة كاد البهشة ولد البغى و بهشة قبيلة من ^{سلم}
البحرية خوي جبرى و نازكى و شادى بهشة اسم رجل من تيمم البهشة
ميانه بنت و ميانه وادى و يقال رايته بطرق اى علانية البهشة
بنت بالا بانك اى البهشة منى نيكو اندام سبدك روح خوش بوى
البهشة لعنت يقال عليه بهشة الله اى لعنة الله البهشة جماعة اى ^{الز}
و يقال البهشة انك ظفر نيابند بوى انز شجاعت و يقال لى الى الثالثة
التي لا يطعم فيها القوس بعد جمع بهمة البهشة من خوش بوى
خندان البهشة بهتان يقال فى الاستهانة بالبهية البهية ^{اتباع}
المجيرة البهية سنور و كل دوات الاسراج من دراب المير و البحر تسمى بهية
البيت من بوانه منزل البياعة اخربان بهية من اسماء الرجال البيت
قوت بكشبه البيلانة خركه مادة البقرة و خيرة البهية خور و خياه
مرغ و ميانه هو جبرى و البهية اصل القوم و بهية هو يقال ^{العواد}
فى بيضته و بيضة القبط سدة حرة و يقال لوسط الدار بيضة و الجماعة
المسلمين بيضة و يقال افخ بيضة القوم اذ اظهرتكم اسمهم بيضة اسم

بلدة البيعة بمان وعهد البيعة كليسياء تروسان ويقال فلان حسن البيعة
 ابي حسن العهد البيعة كرايان الباسري خون خالص الباسري بويرا
 الباسري افريد كل الباسري باسري بازياسن البن وهو الغلبة الباسري ماذا كان
 باقي فوش الباسري كهن الباسري خا نه خالي الباسري كلير فوش الباسري بلطيم
 الشمر والامر العظيم يقال لقيت الباسري الباسري جيزي سحت سرح والباسري
 منسوب الى البحرين الباسري معروف الباسري والبحت جماعة الباسري منجم
 بالجمال فوش الباسري كشت باراني الباسري كار عجب وجزوي نخستين وجاه
 نو كند ويقال افضل ذلك بادي بدي وبادي بدي او لا الباسري مرد بكاشت
 لغفار البري خاوي البري في عيب البردي في نر البردي نوعي ارضه مانيكو
 البردي والبردي في شمس كند فوش البردي نوعي ارضه مانيكو الباسري مندي
 موضع بالشام منسب اليها الشيون البصرية البطي سكران رفنا الباسري
 الباسري جماعة والبغايا الاماء الواحدة يعني البقوي والبقايا كند بن
 الباسري لعب البصيان البكي بسيار كريند الباسري شتر تر ربح سفر يقال
 ناة بلو سفر بلو سمي من نضاعة البلوي بلا البني بنا الباسري بويرا الباسري
 منسوب الى بويران وهي اسرة البوصي نر فوش الباسري خوب بيلار وبشكوه الباسري
 نوعي ارضه مانيكو في غور فوش التوفيق بالامام علي الله تعالى
 اب التمام التمام انكه نر باش در تابيا ويند الباسري خاوي الله
 عهد التوفيق معروف غير ساء اذا كان قراها لحويد كن فوش الباسري
 بيان وتيماء اسم موضع الباسري اسم بيان كه دري مختص كرد الاتوية جماعة

الباب هلاكي يقال وقع القدم في وادي تحب اي الالهية الذي نزل بها
 له جنتي ارسوى دنبال در ارد التراب والقراب خاك يقال وقع في احدي باب
 التراب اي الالهية التراب عن اذ الذكر والامثي فيه سوار الترغيب باو كوجان
 التركيب فهاد ادمي وجران الفجيب شكفتي العشي كياه يقال في الارض شرب
 اذا كانت فيها قطع من عشب متفرقة يغلب اسم قبيلة من ربيعة والنسبة اليها
 تغلبى التليبان موضع كه بكيرند انكر بيان الضيب درخت جنوب تال
 توبه كثر بسيار من توبه يدونك التراب خاك التراب خركه كه بك سله
 شدك باشد التراب خاك التراب معروف وانج توبه در في
 التخت معروف التوبه ستر من التبيت شاخ تني درخت تفتك اسم
 موضع التراث ليرات التفتك انج مناسك بجاي ارض جون ناخو جين
 وموى سر ستر دن وانج بد من مانند النوت وقت التاج معروف التاج
 جماعة التدرج تدرو ويوم ترج سار سدك كانت باقرن سله اي افسر قوه
 التفراج در خرد و سوار خمار دار افزين الراج خانه كه كاود سار و در
 درختان التفاح سيب الواحد قفاحة التسم والتساح فخذت و در
 تملق شيرين سخن التخمير توش شدك توج حى من اليمن التالد
 والتلاد والتلبد مال قد يدور التلاد خانه زاد والتلبد انه بد را عجم زاد
 وبلاد عرب كلان شود التلاد كابد كوتس اللعوبين معروف التلبد
 شاكره التلامي والتلاسين جماعة التار فربه التاجم از مكان
 التجار والتجار التجر جماعة التامسود باخر ما التامسود خون يقال بالاء

تا بهر ای احدی مانی اله ترکیه تا بهر ای شیئی من الماء و التابو قلع شیء
جود و صومعه و اهل التامیر جماعه التبریر و سیمو کذا خسته التابو حلالی
البشر الصغاریه بتامیر التوریه منه التقصیر ان رسن که بر سینه شق
بند چون بر رسن انکه در تعشیر اسم موضع المقصود کردن بند که تا اله التبریر
خزانه و من العز احد التامیر و هو طیر صغار لا یفر من العصفور الا
عمره التامیر خط که دکان در مکتب التابو تفرک التوریه و در وی زمین
نبات التامیر نان تفری و سول و اب جمله که از دست در وی شق
التابو موج التبعه و یک هو التابو از بر دینی منقش التابو بر شقی
و فلان التابو سرد که تا اسفوار انداز التابو من سیر دار التوس
سیر التوس و التابو جماعه و التوسه ایضا التابو سردار و سیر
تفلس من اسماء الدواهی التوس اصل التوس من التابو و التوس
و التوسه جماعه التابو انکه تیس دار و تیس جلد التوس
لخلق و يقال هو الخفة التریص توازن استوار المقصود
حرمان سیاه و شیرین التوط و التوط اسون و فی الشل ان لا صنع
من توط التابع حاکم التبع پس وان واحد و جمعه سوا التبع ساه
و تبع ملکی من مملوک الیمن التابعة جماعه التبع پس و و انکه و یا
بر کسی حتی باشد پس او می رود تا حق خود بکین دو باری کو التبع
یک ساه التبع و التابع جماعه و الاثنی تبعه التراج در بان التراج
اسم موضع التبع و التبع نصیب التبع در آن کردن التبع و التبع

التورع معروف **التخفاف** بكسر التاء **التورع** كالتورع كالتورع
 ربه رناض **التورع** جدير كدريدك **التورع** يقال في العذر بتارقي
 التورع لا في تذك در بار كين مانهو **التورع** يقال في العذر بتارقي
 ربه الحيات **التورع** مرد مشتاق **التورع** كدريدك **التورع** كدريدك
 التورع خرد الواحد تركه **التورع** كدريدك **التورع** كدريدك
 يقال وقع القوم في وادي تهللك اي الداهية **التورع** كدريدك
 كينه التفل لجه رهاو والتفل سحرة لهاجر مثل جرو القنار سبي حال
 الحجاز مشط الذيب وهو اخرها **التورع** كدريدك **التورع** كدريدك
 يقال وقع القوم في وادي تهللك اي الداهية **التورع** كدريدك
 باشد التفل كرون التفل بتوصوف التفل **التورع** كدريدك
 مرد كوتاه **التورع** كدريدك **التورع** كدريدك
 شراب في الجنة تكثر اسم امرأة التورع **التورع** كدريدك
 التورع وويل البهية جماعة تمام من اسماء الرجال **التورع** كدريدك
 شبي در سال ليس فيها غير هذه اللغة **التورع** كدريدك
 تردد التورع كدريدك **التورع** كدريدك
 سحرة يضرب لون ورتها الى السواد **التورع** كدريدك
 موجه سمين الواحد تومة ويقال التورع **التورع** كدريدك
 تشبهها بالاكواز التورع كدريدك **التورع** كدريدك
 والاكواز التورع كدريدك **التورع** كدريدك

الآن رشتته نكته التبن مزوز برك وباريك بين التبن وفتح
بزرگ وکاه التبان کاه وروشن التبان سطلی الی کشتی بان مرجهان بوقت
دیگر باز کرد ایندک التباخین موزها لا واحد لها و قبل واحد ها سحبا
تشرین الاول و تشرین الاخر مثلان من الخریف بالمر مية التبن اساو
دا ابهر کاری و تیرکی اب که بنشیند و تبن من اسماء الرجال ابن تبن کل
من وادگان بحیل الرمی و یضرب به التل فقیل اری من ابن تبن و یقال القضا
من تفتنه ای من طبیعته التلبین بنو سواب یسبه باللبین لیاضة و رقیته
التن صفراد و ساند و یقال ههنا تنان و التن کدکی که کلان نشو و التبن
مبارک و اردها جوهر التین انجیر و التبن حیل بالنشام و قبل سحبه
التیجان آنکه بکارها شرم کند که در بکار نیاید و یقال رجل تیجان
الذی یعرض اکل مکرمه و امر شدید و فرس نیجان اذا اعرض فی
مشه نشاط او سال علی احد قطریه و التیجان مرین و حیرنی تنهان
فی الحدیث الطواف نونی الاستجمار نونی یقال جاور تو اذا جاور فاحد
الا یرج علی شیئی التلویجه مشتر که انز پس ماسر ای و د التلوی الممر
و الطبع التبر التلویجه حیرنی الذک و شیئی نانه نانه ای حقیر التلویجه
البدستان و غلاف دل التلویه بن سرك منش و یقال معه تابعه من اللبن
یتبعه حیث ذهب التلویه سنوسه سر و قد یهضر رجل تنزله و یبخر له
ای نصیر التلویه کاری که بسبب ان طلب کاری کتد التلویه رسن که بد
رسن سر جاور با دلو بیو نذر التلویه مایکون غایه و لتمام الشی یقال

۵

هذا الذي اضمحلت منه هذه المائة التجارة ما زلنا في وبقا لمفاتيحها حتى اخذنا
 واصل الزاد والحقبة في بلادنا حتى النجا باجماعة النحل نطاول في بلادنا
 لمزد و الترفه كنه الترفه خالص و ترفه اسم واد باليمن الترفه سر الكشفت
 لعمري ان زينات الترفه غير الترفه جماعة الترفه و دروستان كه بر بالابا شد
 و سر بند جوی و ان موضع كه اج در عوض شود و در حجه و في الحاريت
 ان منبري هذا على سعة الجنة يفسر بعضه الارحبه الترفه ميان لب
 من بين و الترفه ما ان وقت نفسك اي نعيشها الترفه جنة كرم
 الترفه انچه از مرده ما اند با شد يوم القربى به مردن و هشتم في الحجة الزهراء
 و احد الترفه ان و هي الباطل من الامور الترفه استخوان سينه الترفه
 ان من و الكسبي نحو احد الترفه زردى و سبیدی درون زكار محض
 الشبهة مغر الشبهة نه مرد النفع سبناه كوش و في المثل انما اعني هذا
 عن النفع بالرفقة النقرة معاكجه لين بين الترفه حبات قبا النقا
 جماعة التفرقة بول كه بطيب نايست و هر چه بلان تفسير جبري معلوم شود
 التفرقة زني كه ماضي بكار نادر و النقا برهين كاري التفرقة كسب التفرقة
 فلا ده كراهة التفرقة له مردى نيكو كوي العقبة برهين كاري التفرقة شل و مند
 التفرقة بالمش تكيه التفرقة مردى كه كاهر من عجز و ديكران افكند التفرقة
 جبري التفرقة معار با شير التفرقة شبي مثل الفرج المسئلة و هذه
 مردن و ادى و هو من الاضداد التفرقة و اللام جماعة التفرقة مرد
 بسيار كوي التفرقة مردى كه لقمه نيكو كند التفرقة حاجت و التفرقة

التولية في نيك التلاوة والتولية باقى وام جنان التلمذة دابة تكون الحجاز
 مثل الصرة القيمة لغويز التوفية والشوقية بيان التوبة معروف
 التوب جماعة التوبة معرفة اب حوب كه بر بستان شتر بند التوب
 وهي مشتقة من دوى الرندي نرى التولة الداهية التولة نعى الرجاوى
 بعامتها اسم موضع التلمذة انج عانت دى هلاكى باش التلمذة معرفة
 التبة بيا باني كدرونك دوى شتر شواد الاتيا جماعة الاتيا بجمع
 التباة الرز مسدى التبة جمل كوسبندى كه در خانه دارند زنه
 شيرى التالى اسب جعلم انرجله التوى خرخره ونوى شير
 دشتى ويقال ما بالدار دوى اى احد التوى والتوى بر صبر كاري التوى
 بر صبر كاري التوى ملكى من التلة وهي الحاجة التوى الرجل الذى
 القى التوى معروف **باب التاديب** التاديب سائر التاديب التاديب
 ندى بزرگ بستان ولا يقال الرجال اندى التاديب تادى يقال انه لوف
 تودة وتادى اى دوى عدد وكثرة مال التاديب من غنائك التاديب
 وهي منزل من منازل القمر التاديب بانك كوسبند التاديب سبند
 خوش الواحد تاديب التاديب روزه سنه **باب التاديب** التاديب شتر سبند
 شير وسبند روزه ويقال حصيد تاديب ادا وصف بشعرته وارفعاه
 التاديب روزه وادى الشبان جماعت التاديب وادى سوبراج
 خراسا كه از دى باران آبه برون ايد حوين بر خرما باران ايد وسر تاديب
 سوبراج سندان اندر بود وتاديب لقب احمد بن يحيى النخوى دوى التاديب

على كدهوى الزمان بنيزه الغياب اندك الاستاد ودر مخاكي كوه وخران
 الانغاب و الغياب جماعة التقب سوراخ التقوب هيمن انش افرخته
 التقب مدي نيك سرج و الانثى ثقبه و التقب شتر بسيار شتر التقب
 التقب شتر بسيار شتر التقب شتر من يركي و نذا نفاس بهانه باشد انرا
 يركي الندة جماعة و الانثى ثقبه التقب من رخنه در افتاده الغوب جملة
 العرب تنكي بالنياب عن النفس يقال فلان و النياب اذا كان جديت العوض
 النياب جملة و نيش التراب ياداش ينكي و التواب غسل الواحد لوابه و نوا
 اسم رجل يوصف بالطواغية يقال اطوع من ثياب النيب زاني و را شوي و
 باشد الرجل و المرأة سوار و قيل لا يوصف به الرجل الان يجمع مع المرأة
 يقال النيبان ثابت من اسماء الرجال الثبت محبت و الثبت الثبات
 الثبت مرد ثابت العذر اذا كان الامر لسانه في خصوصه و لا غير هاد
 يقال لم يبق مذهب ثبت و لا هببت اي شجاع و لا جبان الثبوت اسم
 الثالث سبوم الثلث بجه سبوم انز شتر وادي و سترى كده سبجه
 انز شتر يركند و تقول العرب هو يسقي نخلة الثلث لا يستعمل الا في هذا الموضع
 الثلث سيد ثلاث سكان سكان لا يصرف و كذا جميع الاعداد الموزنة
 الثلوث شترى غرت يستانش خشك شدك باشد و ان شترى كه بك
 دو شيدن سه جامه يركند الثلث سه بك الثلج بيان كلف
 بشت النجاج باران كه بقوت باره الثلج برف و سار تلج اي باره الثلج
 ثمر الثلج معروف الثلج غور و خور ما كه نمر شده باشد الواحد ثلج الثلج

آنکه نمود قبیله من العرب الاولی التوحید مرد تبارک شت تلمیذ اسم
 موضع الشارکین و کشند باخویشا و ذی الناس درختی که سوسن سید
 باشد بنین اسم جبل بکه یقال اشرف بنین کما لغیر النجین کسری ما و التو
 التو تار بسیار کوی التو تار شتری که سوراخ بسا اشرف فرج باشد التو تار
 التو تار اذ قطرت منه قطره فی العین مات صاحبها و جمیع التو تار این مثل
 الجلبین قتل السفا القنب بن خارج التو تار بنین و جمعی که ایران جای
 بود باشد و در بند کافر التو تار فرج نخب و ان جمله سماع و قد یستعمل لغیر السماع
 التو تار در التو تار و ذلک التو تار جماعه الواحده ثمره التو تار و ذلک
 ابن لغیر شب اصحاب التو تار بر کمان و سیر و جابمه غوک و دیوانی و
 التو تار قطعه من الاقط و التو تار احد من البروج و نور من اسماء الرجال و کما
 اطل غار رسول الله علیه السلام النیر و التو تار و التو تار جماعه التو تار
 سربش التو تار کوسه التو تار و التو تار جماعه التو تار و یقال
 الصدف و الصیوف الاحمر نقع التو تار و انما استاد در حرب
 زخم نقع التو تار الذی یبصر مواضع الضرب فی القتال التو تار کالبذر
 و یزک التو تار و التو تار سرکه بنین و نقع حمی من قیس التو تار
 بنین بر مرغی و التو تار اذا اکل ما علیه و هو ثقیف التو تار و یقال
 بستان بنین ثقیف من اسماء الرجال و ثقیف من العرب الثقل و ثقیف
 الثقل تبرک بنین و یزک و یزک و یزک و یزک و یزک و یزک و یزک و یزک
 ان یست که زبرد ستاس یا زکند الثقل هر چیزی که در و کانی باشد

في المثل انقل من هؤلاء الشاطة كل سيات و من في المثل شاطة مبدؤ من
الجبل لجميع اليعا صخران تصيب اليها القدر يقال لقيت منه شاة الله
اي بالراحمة الشاة مثبكا و من كو سبند الشاة كرو و مردم الشاة و الشاة
جماعة الشاة مغل و ثبو اسم موضع العجوة بيان سينه سياه و ادى
جنبي سيات و كو سبند فراخ سوراخ بستان الترمطة كل من الترمطة
سياه سياه الشاة بسياري عدد و ثبو انكري الشاة ثمر بل الشاة عند
نعاله سياه سياه و هي معرفة نعليه من اسماء الرجال العجوة ثمر و ثبو
سينه اللغات سينه شتر و ثبو انها دست و ياي هي الواحد
و يد سفة دست و ثبو الشاة سوراخ جوب و ثبو الشاة كرو في
الامر طلع و خور و ن بحاصل ابد و ثبو القوم انقالهم يقال حصل القوم
بثقلهم القوة سكر السكة جماعة مردمان و مرغان و بعلان و
تلاوة و مغل و اش و ان و السكة من كرا الحنجد على اياته و ثبو
لو و صاحبهم الشاة خا و ثبو انجاه و كرو سبند و ثبو سبند
كساجيد القلة الشاة جماعة الشاة حنجد النماله كف شيرن باقي طعام
و شراب اندر شكري نماله بطن من الارز اليعوم ينفي محمد بن
المبرد الثمرة ميوه و دى سقى و كرو و ثبو اياته و كرايه زيان و كرايه حنجد كرو
القوة سكر و في اياته الكسائي و ثبو ان و ثبو النماله شيرن و ثبو
در شتر قطران ساند العجوة انجر اسكره طاهر شده باشد القبلة باقي
و شراب اندر شكري النمال و القليل جماعة الشاة سوى انرا بس خور و كاه و ثبو

پستان و بیابان بی آب الجبل از نوره بحکیم یافته الحرام مصدر الجاریه الحرام
 اسم جنس ستاره و بدین الجریب باد شمال سرد و يقال علی التي تعقب بین
 الشمال و الدبور و الجریب باد سرد مست الجرد باد درخت بی برکت الجریب باد
 درخت برکت ناک يقال اقلنت فلان یجر یعام الزقن و محروقه الزقن
 اذا قلت و قد شارب التلج الجریب باد اسن یکنی و بدی الحشاء معروف
 الجحشاء سواد شتر بین و زن کدره بین و يقال للذکر اجعه الجحشاء ضد
 البر الحفاء بر ناخته ابی جنداء اسم رجل من الثقفل ابی جنداء الرجل
 لا یحقی علی الناس مکانه و اسم لشهره و مشرفه للجلاء او تیلو و يقال سجد
 ای ساسمک الجحشاء و بدی حصن الجبل از نوره درخت الواحد جلد از
 الجحشاء الغضیر جماعت مردمان يقال جاءوا اجتماعا غفیرا و الجحشاء الغضیر ای
 باجموعه الجحشاء و دفرخ فخر و بدی غلاف الجوز از نوره اسماء البرج
 سمیت بذلك لانها تعترض جوار السماء ای و سطعها الجحشاء جماعت و بها
 الماحضه للجحشاء للتأکید الجحشاء خمر سطر الجحشاء شتر کثیر
 الجحشاء غریب کرانه جیزی الجحشاء سمارق الجحشاء جماعت الجحشاء نانوشت
 الاجبات الجحبات الجحبه جماعه الجحبات وقت کشتن آنکندین خرمایه
 زمین درخت و يقال الجحوب و ای زمین لا تجمع الخرب جحبات جحبات
 و جحبات سمیت کرانه و الجحوب و الجحبات و الخرب سبزه دراز ای
 الخرب شتر خمد لیو الخرب الخرب شکر سال الخرب سال تنک
 الخرب دل درخت خرمایه درختی بود الواحد جدره الخرب

الجرب که کن الجراب سوره الجرب بدو حفظ مریم الجربان الامری
 جماع الجرب در ان الجرب نلک در شتانی نان حورش الجراب جماع
 فرزش الجرب مر دکو تا و تا کس الجرب ابریتک و جوب بالان الجرب
 مر دکو سبند و برده و جران که بهایی برند الجلاب معروف الجلاب
 الجلاب برده انی قال هو الملاءه للجلاب سخت بین الجلاب اسمی صم
 آنکه در ان شهری شهری برند الجلاب بهی و کرانه و جنب بهی حتی سن النین
 الجرب در د بهی الجرب جنب و غربی آنکه سیان تو و او قرایی نباشد
 الجرب وری الجلاب کرانه و يقال اخصب جناب القوم هو ما حرم
 الجلاب بلک نجد اعلاه القرائه واسفله لعدو و الجناب داغ که بر
 شتر بغداد طلوع الجلاب اسب و فزان بر در الجلاب سوره و کانه بر
 جفسید و جنبه که در بند ند الجرب سلخ و يقال وقع القوم فی اسند
 ای و تعوا فی الظلم و العشر الجرب باد دست جیب قبله الا جنب
 و جنوب اسمی سراه شاعره من هذیل الجنب عربی و نوعی انحراف
 الجرب اسب الجواب ناسخ الجواب کر داب الجرب معروف الجرب
 و يقال الرجل اذا کان ناصحا هو ناصح الجیب الجیب جاد و کما
 و يقال ما بعد جیب من دون الله هو جیب و قبل الجیب بریس
 و هو حی بن اخطب و قبل هو صخر الجرب و بز کراری الجرب
 موی در همدشک الجربان بناتیت خوشیدی الجربت جبال خرا
 الجربت کور الجربت ماسراهی الجربت الجربت بخ درخت که راست

باشد و بن سربان **ح** الجراح معترکه نه الحاحیه و الجراح جماعه الجراح
 خشتکی الجراح جماعه الجراح من اسماء الرجال الجراح خشت الجراح جماعه
 الجراح من اسماء الرجال جلیج ایضا من اسماء الرجال جلیج اسماء الرجال
 الجراح نیر نیرت و جوی که بن سرب میوه خسته باشد که دکان
 بازی که الجراح سرکشی اسب الجراح اسب سرکش جماعه من اسماء
 الرجال الجراح باره از شب الجراح بال مرغ و کره می که بر د و سوی لشکر بود
 و جناح الادی حاسبه و من امثالهم فی الجدر کرب فلان جناحی نعامة
 یقال مرکب القود جناحی الطائر اذا فرقوا او طان فعد فلان فی جناحی طائر
 اذا کان قفا دهشا و فلان علی جناح سفرای برید سفرای فلان فی جناح
 فلان ای فی دایره و کتفه الجناح بره و شکی **ح** الجراح سبلی که حصه
 سرب و الجراح وادی فراخ **ح** الجاز و دشوم و اشت شد و الجاز و
 رجل من عبده القیس الحاسد خون خشک الجاسد فسرده و جل
 جاسد العینین اذا قل دسعه الجسد سالی که چیزی الجسد سالی که
 دردی باران اندک باره الجسد تقیص العزل و یقال هو بحسن جد
 و یقال اجدرک و اجدرک معناه اجدر هذا منك و یقال معناه
 و یقال من قال اخدرک بالکسر فانه يستخلفه بجدة و حقیقه و من قال اجدر
 الفتح يستخلفه بجدة و هو مخته الجدر بن رکبای خدای عزوجل و
 و بن ساد و بهر از مال و الجدر تو انکری و فی الحديث لا ینفع ذاب
 منك الجدر معناه لا ینفع ذاب الغنامتک غناه و الجدر یخت و یقال

صاعد الجرد في المشل اسم مجرد لا يكد الجرد جاه در جای بابگاه الجرد
 سخت و عوار و صحران فی المشل من سلك الجرد اس العنار الجرد وقت
 بریدن خرما الجرد در سنها با کوه و سنها خیمه و درخت خرد و
 کر یا اس الجرد خرد زین در شست الجرد سلع که در شب بابت کد الجرد
 ستر که شیر الجرد بن و سدر با نخت و روی زمین و سله جرد
 الجردان شرب بن الجرد جاه کف الجرد زمین بی نبات الجرد سلع
 جرادة و بنجر ادحی من العرب و يقال ما ادری عار ای ای الانسان
 اهلک الجرد و بنه مال الجرد شلخ خرما برك زرد و عام جرد مال
 تمام کذاک یوم جرد الجردان دور و باد و ماوه الجرد ق سرد
 الجرد خون خشک و الجرد و الجسد و زعفران و جردی که ستر
 بازرد الجرد وی جرد و مرد محیل يقال فلان جرد الیدین و جرد
 الجرد شکول و درخت خرما که بی آب صبر تواند کردن الجرد و الجرد
 يقال جلد جلد الجرد شکولی و شتران بزرگ و شترانی که انباشتن
 بجه نباشد زمین سخت و پوست شتر بجه که برکاه کنند یا بدان
 دهد ما درش الجرد معروف الجلا عد شتر باقوت الجرد ماده شتر
 بلند باقوت الجرد شتران بسیار بزرگ شخص الجرد و الجرد
 بزرگ جلود فریه من قری اقرب بقية الجرد بخش و مرد شکول الجرد
 بلند در شست الجرد بخ الجرد خخ فریش الجرد شتر بی شتر
 که در روی باران بسیار و زینتی که بوی باران نرسید یا ستر و جرد

که میخوانند و تقول العرب للبحیل جنادله ای لایزال جماعتی بحیل
 الخیر و الا جناد جماعه جند اسم موضع جند اسم من اسماء الرجال
 الجود و باران نیک الجود کمر منکی و جو انردی و یقال تو جود و نساء
 جود الجود جواد غره و اسپ نیک الاحود و الحیاد جماعه الجواد نشکی
 الجود الخ و سحی الجود طاعت الجواد حای همایر و سحی الجود
 گره و الجود نیک الجواد جماعه الجواد و بنو و باران جبری و سواد که
 از بنو بنو از بنو الجود نیک الجود سوس و شتی کلان الجود بنو
 الجود جماعه الجود الخ و در دشت باشند ستور حادث شود از آنها سید
 و جواد الجود بنو سوار که و بنو این علت باشند الجود نافذ الجواد
 جماعه الجواد همایر الجود بنو الجود و الجود بنو الجود بنو الجود
 که شت الجود شکسته بند جواد بن اسماء الرجال الجواد بن حبه کینه
 الجود الجواد جوی که سید بنو باشند الجواد کشنی که ان کشنی و بنو
 باشند الجواد ستمکار الجواد حتر فی الخلق الجواد شاهی الجواد که کسی
 خود را بر خود حق بینند و آنکه بخشم کشند و در حجت خود که دست
 بر دهنند و مرد بلند بالاد قوی تشبیهها بالجواد من النخل و الجواد
 صفة الله تعالی الذی جبر الخلق علی ما امره من امره و نعبه و قبل الله
 حسن ظاهرهم و کفاهیم و قبل العالی ما خود من جواد النخل او من جود
 الفیض هو علی الجواد اطل جواد و بنو تشبیه الجواد الشدید الجود
 جود بن اسماء الرجال الجود بنو الخ جماعه الجود که تا و محکوم

[illegible]

شبت آید و قبل از یومین الشعر الجور باران بسیار الجور ستم الجور
 هفتایکی و امان الجور ناری الجور در کوه الجور در کوه ساله کاه و شتی
 الجور کوه و الجور هر کجاست خارج سته ما منتفع به وجود هر کشتی
 ما خلقت علیه جبلت و الجور ما بقی بنفسه الجور شکار الجور جهن
 یقال ما الحسن جهور و ما اتبع جهن و الجور مرد بلند و ناری و شیری که
 سکه نری و بیرون کرده باشند و جاهه باک کرده و یقال فلان جهن
 ای خلیق له الجور از نری و مرد جهور کشتن الحیدر کوه و الجور ستم
 در شبت باقوت الجور نری خانه الاجرة و الجور از جماعه الجور مرد و نری
 و مرد در شبت الجور نری خشت و یقال ان فطیر الجور کز الجور
 جماعه الجور نری ستم بی استین که نری در نری شبت الجور نری کوه
 نری نری ستم باشد الجور سال تنگی و یقال انه لن یجری ای غلطی صلابه
 و شدة و نری فلان اجاره اذ انقبض و انضمت بعضه الی بعض الجور
 شمشیر نری و شتی بسیار خوا الجور نری که نری یقال جبر نری نری
 ستم بجو و جود نری و الجور نری النفس یقال جمع فلان بفلان
 اذ نری بنفسه الجور نری وادی بسیار خوا الجور نری وقت نری
 نری و نری وقت که کوه نری نری الجور نری نری بیفتد از نری چون نری
 الواسع جوار نری الجور نری که نری دسته کار دکان کشتن الجور
 نری نری نری شدة کار نری الجور نری الشری الجور نری جماعه الجور
 جهور الجور نری نری نری نری نری نری نری نری نری نری نری

جوفه و جوف السني وسطه الجوار الى كه كسي مراد هندا از بهر هم پوز
 از بهر كشت الجهار كاله ساخته بر سر و مسافر و الجهار الفرج
 الجاسوس خبير بر سر الجاسوس كان يمش الجيش بدل ضعيف
 جلد بر قيله كانت في الدهر الاول فالقصر الجرس باروان شب الجرس
 او الجرس در اى الجرس بنده خرد الجرس طينه الخ الجرس
 باتوت در شت خلقت وهو ايضا من اسم الاسد جساس من اسم الزمان
 الجرس حذفت ردم الجرس من فرق ما به الجرس شتر بزرگ من الذكر
 الانثى فيه سواء الجرس الى غسل در جامه ويقال الى جلد اى جلد
 الجلس هنتين الجلس كونه ان جرس جرس من اى جرس و جرس وهو
 البنيو الجرس كرسنى الجلس انج بطلبه از دل چون مرد بر بن سبد
 رابط الجاش مرد دل او كه ان حرب نكر يرد للجش حركه والانثى
 الجوش والجشان والجاش والجشة جماعه فى النش الجش لانه
 الاعيان والجش من اسماء الرجال الجوش كند من سخت الجوش
 كركه كه صفه قوت نيافته باشد الجش نهان انكه يدك شوك
 باشد ويقال للجش فلان وحده كما يقال عير وحده الجرس ان
 شب جرس اسم موضع الجرس انكه يهلهاش بن رى باشد الجرس
 كبده الجش كان سبب الجش من الجرس الجش من
 دراز مارى ويقال الرسل الجاش لانه يطلب الركب للجش
 يقال ركب الجش اى الجوش باروان شب الجوار من كوا من الجوش

سینه الجیش سیاه صاحب الجیش سیاه سالار الجیش کج
 الواحد حصه الجصاص کج کن من الجاحض مرد بین دل الجری
 در کل در مانه الجراض ماده شتر بزجه مهران نعت لعلها
 الجراض ایضا بعین غلیظ و يقال حال الجریض غصه دون الفریض
 و يقال بالث فلان جریض ای معوما الجریض بین من امده چشم
 الجاحض لقب عمر بن محو الجواطه مرد جمع کنده مال و بسیار خوار
 و یجمل جکل در الجبالع له زنی که از استه پیش مردم بینان
 نزن بید زبان الجامع ماده خراکه بار نخستین استین شده باشد
 مسجد الجامع معروف ابو جامع خوان الجامع که سینه الجیعان جماعه
 يقال جامع نایع استاع و يقال ذا العشطان الجرع کورک بدین
 جراع علی نزن قطار اسم لسه القحط الجرع تنه درخت خردا
 الاله الجرع الدهر و الجرع شتر نج ساله واسب و کلو و کلو سبند
 دی ساله الجرعان و الجرع و الجرع جماعه و الجرع رهط الزرقان
 بن بدر الجرع ربیک هموار الواحد جرعه و الجرع ربک تاه از نزن که
 بر اهارد بکون ظاهر شده باشد الجرع ربک سبک الجرع مورچه
 الجرع کردش رادی و لیسیم جریعا حتی کون له سعه الجرع ناشکیبا
 الجرع بد کل الجمع جای تنه درشت الجمع استر بانک آرد
 نرسنی که آرد نغورد الجمع حر باد سیاه انوه و جمع المزدلفه
 جمع جمعاء فی تاکید التائت يقال رایت اخوتک جمع و يقال المراءه

بجمع ای غدر را و يقال ماتت بجمع ای ولد هانی بظن هانی و يقال
 لم یجمع فلا تفسدوا ای صتم مکتوم و کسر الحیر لغته و يقال ضرب به بجمع کفه
 لما يقال ضرب به بجملا و کفه للجماع کره و بن الکنه از قبيله و جانی للجماع جملة
 و قدر کلهم الخندع کو تا و الخنداع البدایه و يقال ان جنادع کل شیئ ازله
 يقال جاور جنادع الشر للجموع کن سنی يقال جوعا له و نوعا ^{سنة} للجناع غا
 الجارف شوی که سال نوم مرا هلاک کند الجارف در بیکی در ^{سنة} دور
 بجاه و الجارف سبلی که همواره چیزی را برود و شکری شکستنی از ناکوار
 الجحیف اوزر و الجحیف ان یفقر الرجل بالکثر ما عند الحدف کو و نبات
 بعین که چون شتر بخورد بایش حاجت نباشد فی الحدیث ما لا يعطي
 من الشراپ للبرف کرانه رود و جاه و جران الاجراف و الجرفه حما
 الجراف سبلی که همه چیزها را برود جحف قبيلة باليمن الجحف جمع
 مردمان و نوعی از دلوها و غلاف شکوفه خرمیا و الجحف شیئی یفقد
 جذع النخل الجفاف خشکی الجفاف خشک الجحف زهرین بلندیم
 الجحف خشک لللف مسلخ بیه سر و شکبه و بی دستها و ایضا
 خمر تنی و يقال اعرابی جلف ای جاف الجلاف کل سرخ الجنادع مر
 خلقت و شتر درشت ضخیم الجوف اندرون شکری و سانه چیزی و ^{میں}
 بست الجواف نوعی از ماهی ^{کره} الجاتلیق حاکم بر میان الجرد ^{کره}
 الجرموق سر بون الجلا هو کمان کره و الجواف خایه کره کره
 الجوات جوال الجوات و الجوات جماعه للجوزین کو و زینه الجوی

گوشتش بلوشق جوشه لیلی بوق سزکین موش ل الجال کرد کرد
 اندرین جاه الجادل شترجه و کودک باقوت کشته الجافل دلی شتر
 الجامل شتران با شترابان دیا خدازند الجاهل نادان الجبل کوه الجبال کوه
 جماعه بنت الجبل انازی که ان کوه سفوند بنت الجبل الداهیه الجبل و
 الجبل خلی الجبل مال بسیار الجبل موی کشن و اندر پیچیده الجبل شد بشتر
 و شتر بنوران عمل و کربه و سرکین غلطان و سوسمار بجه الجبال
 سیاه و الجبل شتراب الجدل معرب ف الجدل بسیار جدل الجدل انهم
 کران و ذکر الجدل غور و خرم که سبز باشد الجدل کبوتر دار الجدل
 جوی خود الجدل رسن از دید که در کردن شتر کشند الجدل سرکین
 که ارد و در بدید آید و کند هین و بن درخت سبز و اصل گلشنی
 الجبل سنکستان باد درخت الجبل سنک ناک الجبل شتر بزرگ سن
 الجبل سنک و جرن ل اسم حطیه الشاعر الجبال رنک خمر و رنک سحر
 و يقال للجبال الخمر الجدل بار و هینم کلان خشک و عطاء جرن ای عظیم
 کثیر و کلان جرن الرای الخال و انت بن بدین خرم الجبل چیزی بن کوا
 الجعل آخ کسی را دهنند بکار یا که کرده باشند الجعل سرکین غلطان
 الجعلان جماعه الی إعلان الجعل خرمابن کوناة الواحدة جعله الجعل
 که دیک بلات فرد که کیند از دیکدان و جعل من اسماء الرجال و بنوا
 جعل محی من العرب الجفل ابری که اب ریخته باشد الجفل بشم کشن و
 موی الجبل بادبان کشتی الجبل جبل بن کین چیزی الجبال جماعه و جلال کلشی

عطاء الجبل بابه كشت در ده و الجبل چیزی بنزدك يقال ساله دف و الجبل
 ای دق و الاخلیل الجلیل چیزی بنزدك و چیزی دف و ماه و هو من و الاضه
 و يقال حببت من جمله ای من الجبل الجلال بنزدك و الجبل بنزدك الجبل
 خردن شن آوی از و جلا جل اسم وضع و غلام جلا جل و الجبل ای خفیفه
 نشیط فی علمه و الجبل صخره و الجلیل بنزدك و الجلیل انعام الوحد
 جلیله الجبل شتر و الجبل ای جمال جماعه و الجماله و الجمال ایضا الجماله
 و الجمال جمع للجمع و يقال الخذفان اللیل جملا اذ اسری اللیل كله
 للجبل رسن سطن جبل من اسماء النساء الجمال خوبی الجبل و الجمال
 خوب سخت الجمال شتران للجبل بیه کلاخته و خوب و ای و جبل
 اسماء الرجال ای جمیل تنو الجبل قدح قام ناکرده الجندر مبنی که در
 سنك باشد الجندل سنك و جندل من اسماء الرجال الجندل الشد
 من کلشی للجبل کرد اگر اندرون سراهه يقال ساله جوال و لا معقول
 ای ساله مری و لا عقل و الجوال جوزه للجبل کردی از نردمان يقال العرا
 جبل و الترك جمیل جمیل كفتار ساده جمیل جماعه الجمار جام الجماله
 و الجوم جماعه الجواهر و الجوم که در خناب جنان نماید که مردم و الكذا
 فرای است للجمر اشد بنزدك الجرم بن درخت و بن دندان و الجرم
 اصل کلشی الجرم معروف و الاجذار قبيله من الیمن الجرب و الجرب
 و جرم قبيله من الیمن الجرم کنه الجرم تن و کونه و الاثر و فلان حسن
 الجرم ای حسن خمرج الصوت و جرم الصوت جهلان و الجرم صوت

[illegible]

الرجال الجذلان شاد دمانه طرآن اندرون شتر طرآن کویجان شتری
 شمشیر و يقال هو عیدة الجرجان ذکر الجرجان انکه بر مخان دست ^{بطلان} ^{بطلان}
 بقد که پیش روی باشد تا کسی بخورد و الجرجان انجا که خرما او سندی بقد
 الجرجان بن مرد و الجرجان بن درخت و جرجان من اسم النساء الجرجان
 با حشم و بنیر شمشیر و الجرجان ناک الجرجان و الا جرجان جماعة الجرجان
 سندی بلاك الجرجان کنجد و کشتی خشک و يقال اصیبت جرجان ^{قله}
 ای حبه قلبه و انما جرجان بلغ جماعة طرآن سو حبه سمین الواحد ^ع جماعه
 الجرجان ضرب من التمر الجرجان بری الواحد جرجی و سمو اجبالا لا مستحی ^{بعد}
 ای استعاره و يقال هذا فی جن صباه و كذلك جن کشتی ای ^{الجرجان} ای ^{الجرجان}
 کمر الجرجان دیوانکی الجرجان دل و يقال ما علی جرجان الا ما تری ای بوی ^{وای}
 الجرجان استخوان سینه الجرجان دیوانکی الجرجان بجه که در شکر ما در ^{الاجنه} ^{فرد}
 الجرجان شتر نبدی سیاه و بطون سیاه و سپید و هو من الاضداد الجرجان
 جماعة الجرجان جانی او سندی انکه در خرما الجرجان جوشن و سینه الجرجان
 کر سینه الجرجان اسم جبل بالشاء و الجرجان الدال صغار و الجرجان خلکی که باد
 بر روی زمین بود و جرجان اسم نهر جرجان معروف جرجان و اسم دمشق
 جرجان حی من عبد القیس و جرجان جبل من المشركین خلف الدیلم
 الجرجان بجه سدی و ان جمله سباع البر و الا جرجان الاجن جماعة و الا جرجان
 و الجرجان خود الجرجان کل الجرجان اسمان و نرین و جرجان اسم الجماعة
 الجرجان سینه مرغ دان کشتی و الجرجان سر الجرجان معزلات بفرزادی سلطان

جاء نهر الجبل خاصة للجابة باسم في القل اسمها فاسما جابة الجابة
 نخفض من نهر ك و الجابة اسم موضع الجابة من جبهه في قبه فها الجابة
 راه ذراخ من سن الجادسة نسي كه در كهشت بكاسته باشد فاك
 كمره الجارة زن اشوى الجارة دشت اهنگ كهش و نهر الجابة نهر
 و جانور شكرى از مرغ و سباع الجارية كهشتى و اقتاب و الجارية كبرى
 و هوامر الجارية الجاشرة شرابى كه وقت صبح خورند الجاربان انجا
 كه دبال من و ليد از نهر انب و انجا كه داغ كند از نهر الجالجه اصح
 ان سر بات و سيدك من نهر جون بنه الجالعه زن بلد زن الجالعه
 شكستى سر كه بوسه و كهشت كهبايند باشد و سالى كه مال را هلا
 كند الجالعه اهل ذمه الجالعه جماعى كه ان از طان خود برفته باشد
 الاصل الروية الجالدية الآن عمر رضى الله عنه اجلا همن من جزيق العرب
 و از عمر هل الاسم اين جولو نهر زم كل من لرسته الجالدية من اهل الكتاب
 كان لرحيلوا عن او طاهو الجالدية غل و ديك نهر ك الجالجه
 بالان كه سوى سينه بود الحاقه خلاف ديكى الجاهليه بيش زاهدان
 بنجابين عليه السلام و يقال هل عندكم جبابه جبر اى خبر جوب الجاب
 الجابحه شدنى كه مال را هلا كند و سر كه كهشت مرا بسوزد الجاب
 عطا الجابفة زخمى كه اندرون شكرا فتد الجب جبهه و سوراخ سنان
 كه نجر اندر باشد و ميانه خانه و الحية موصل الوظيف فى الدراع
 الجباب جماعه الجبابه كند كهشت ك الجبابه دشت برجن جوب شكسته

و الجابحه شدنى كه مال را هلا كند و سر كه كهشت مرا بسوزد الجاب